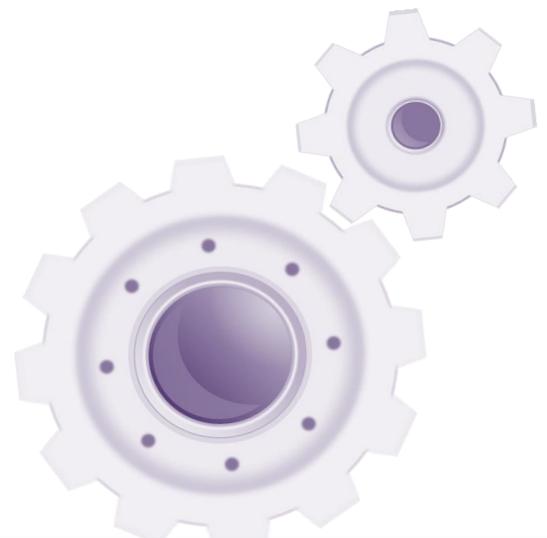

แผนปฏิบัติการ

ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

จังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู

ธันวาคม ๒๕๖๕

คำนำ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับบริการแก่ผู้สนใจ นักลงทุนภาคอุตสาหกรรม ภาคเอกชน หน่วยงานภาครัฐ ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ตลอดจนภาคประชาสังคม/ชุมชน ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ ซึ่งได้จัดประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดหนองบัวลำภู จากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ได้มีส่วนร่วมเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๕ จึงรวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด โดยคำนึงถึงความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของกระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ และจังหวัดหนองบัวลำภู อันจะนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคอุตสาหกรรมและสร้างรายได้ให้กับประชาชนได้อย่างยั่งยืนต่อไป

กลุ่มนโยบายและแผนงาน
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู
ธันวาคม ๒๕๖๕

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ	
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๓
๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (ที่เกี่ยวข้อง)	๔
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ (ที่เกี่ยวข้อง)	๕
ส่วนที่ ๓ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖	
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการฯ	
๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด	๖
๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๒๐
๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพ	๒๓
๓.๒ ภาพรวม	
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์	๒๙
๓.๒.๒ พันธกิจ	๒๙
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๒๙
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	
๔.๑ โครงการแบบย่อ	๓๓
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก., สปอ. และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด	๔๖
๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ตามแผนพัฒนาจังหวัด	๔๗
๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๕	๔๘

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู

ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู จัดทำขึ้น เพื่อเป็นทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและการดำเนินงานของหน่วยงาน โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แผนปฏิรูปประเทศ แผนความมั่นคง และนโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรม และมุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนอย่างแท้จริงและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น รวมถึงพิจารณาและวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ประกอบด้วย การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม จากการวิเคราะห์ดังกล่าว จึงนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาในแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและการผลักดันนโยบายสู่การปฏิบัติที่กำกับดูแลและส่งเสริมอุตสาหกรรม เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ตามแนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy : BCG Model) ยึดหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินงาน ควบคู่กับการกำกับดูแลสิ่งแวดล้อม ตามภารกิจของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู โดยภาพรวมแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีขอบเขต ดังนี้

วิสัยทัศน์

“อุตสาหกรรมการผลิต การเกษตร การแปรรูป และวิสาหกิจชุมชน
ที่รับผิดชอบต่อสังคมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

- ๑) เพิ่มศักยภาพการผลิตและการแปรรูปมุ่งสู่มาตรฐาน
- ๒) สร้างความตระหนักด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖

แนวทางการพัฒนา :

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ การเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อยกระดับมาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วย BCG Model

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ การพัฒนาผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต และการแข่งขัน

เป้าประสงค์

- ๑) เพื่อยกระดับมาตรฐาน และการเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาคุณภาพ
- ๒) เพื่อให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตร การผลิต การแปรรูปวิสาหกิจชุมชนมีศักยภาพ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์/โครงการ

- ๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP ภาคอุตสาหกรรมการผลิตร้อยละ ๒
- ๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาร้อยละ ๕

กลยุทธ์ภายใต้แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ การเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อยกระดับมาตรฐาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วย BCG Model

- กลยุทธ์ที่ ๑.๑ ยกระดับโรงงานสู่มาตรฐานการจัดการคุณภาพและสิ่งแวดล้อม
- กลยุทธ์ที่ ๑.๒ สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า OTOP เพื่อเพิ่มรายได้
- กลยุทธ์ที่ ๑.๓ ปรับปรุงผลิตภาพการผลิตเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
- กลยุทธ์ที่ ๑.๔ รักษาระดับมาตรฐานสินค้า OTOP เพื่อการเติบโตที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ การพัฒนาผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต และการแข่งขัน

- กลยุทธ์ที่ ๒.๑ พัฒนาความรู้และทักษะบุคลากรภาคอุตสาหกรรมผลิตเพื่อรองรับการเติบโตทางธุรกิจ

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

๑. ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมี เสถียรภาพและยั่งยืน
๒. ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า
(เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป)
๒. ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่
(การสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด สร้างโอกาสเข้าถึง
ข้อมูล ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ)

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจชุมชน ให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการประกอบการ ที่เป็นเลิศ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมยุคใหม่ และส่งเสริม พัฒนา กำกับ ดูแลอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้ เติบโตอย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนากลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ให้มีบทบาทต่อเศรษฐกิจ เพิ่มขึ้น ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพของประเทศที่จะส่งผลการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ ในสาขาอุตสาหกรรม และผลผลิตการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ล้วนเป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันให้ประเทศไทย มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑) ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน ให้กับ อุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูปตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี และ นวัตกรรม ยกกระดับมาตรฐานการผลิต ผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่มและผลิตภาพที่สูงขึ้น พร้อมทั้งทดสอบ ความต้องการตลาดต่อยอดงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์ และกระตุ้นให้เกิดการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ รูปแบบใหม่ ๆ รวมทั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสู่ออร์แกนิกให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่ม

๒) ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยส่งเสริม ผู้ประกอบการครบวงจรตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ การบ่ม เพาะโดยผ่านศูนย์บ่มเพาะในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ การเสริมสร้างความเข้มแข็งและผลิตภาพให้กับ SMEs โดยการ พัฒนาองค์ความรู้และการให้คำปรึกษาแนะนำในด้านการพัฒนามาตรฐานต่าง ๆ การนำเทคโนโลยี นวัตกรรม และ Digital หรือ IT มาใช้ในการบริหารจัดการที่ทันสมัย การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพ สินค้าเพิ่มช่องทางการค้า และเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ และพัฒนาไปสู่ผู้ประกอบการ SMEs แบบอัจฉริยะ (Smart SMEs) ควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ โดยการให้ความช่วยเหลือ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ผ่านศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรม ๔.๐ และการให้บริการปรึกษาแนะนำผ่านศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือ SME

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๓ การเกษตร

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๒ : ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
ตัวชี้วัดแผนแม่บท : อัตราผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร
เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : เกษตรแปรรูป

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานในภาคเกษตรกรรมและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

๒. ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

๓. สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิต หลังการเก็บเกี่ยว และการแปรรูป อาทิ บรรจุกัญหัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุกัญหัจฉริยะ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

๔. ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

- เป้าหมายของแผนย่อย : สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

ตัวชี้วัดแผนย่อย : อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ (เฉลี่ยร้อยละ) ขยายตัวร้อยละ ๔

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ : ด้านเศรษฐกิจ

ประเด็นปฏิรูปด้านที่ ๑ การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

หัวข้อย่อย ๑.๑ ผลิตภาพ (Productivity)

กิจกรรมปฏิรูปที่ ๑ การสร้างเกษตรมูลค่าสูง (High Value Added)

เป้าหมายกิจกรรม : ยกระดับรายได้ภาคการเกษตร อาหารแปรรูป และผลิตภัณฑ์ชีวภาพ

ประเด็นสำคัญที่ต้องขับเคลื่อน : เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรไปสู่อุตสาหกรรมอาหาร และเศรษฐกิจชีวภาพตามแนวทาง BCG โดยใช้วัตถุดิบต้นทางจากทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสนับสนุน Value chain ภายในประเทศ รวมถึงนำนวัตกรรมมาช่วยเพิ่มมูลค่าเป็นผลิตภัณฑ์อาหารมูลค่าสูง ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดโลก อาทิ เกษตร พลังงานเพื่อสร้างทางเลือก อาหารเพื่อสุขภาพ ส่วนประกอบของอาหาร (Food Ingredients) อาหารที่มีประโยชน์เฉพาะ (Functional Food) อาหารเสริมและอาหารที่มีผลในเชิงการรักษา เป็นต้น

๒.๒.๓ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

เป้าหมายหลัก เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand”

แผนพัฒนาฯ เพื่อกำหนดแผนปฏิบัติราชการของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ในช่วง ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มีหมุดหมายที่เกี่ยวข้อง คือ

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๑ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่ม

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาด ของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๗๐ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และ แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ (ฉบับปรับปรุง) โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
- แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓ สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ โดย กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
- แผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมก็ได้ตอบสนองนโยบายและให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับเช่นกัน โดยจัดสรรงบประมาณให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน ๑๖,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นหกพันบาทถ้วน) เพื่อให้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาของภาครัฐที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปในเชิงพื้นที่ แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภูที่มีประสิทธิภาพ ย่อมสามารถตอบสนองความต้องการ ความคาดหวังของผู้ประกอบการและประชาชนในพื้นที่ได้ดี ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญและเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากความยากจนต่อไป

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

๑) ประวัติความเป็นมา

ยุคก่อนประวัติศาสตร์

จังหวัดหนองบัวลำภูเป็นดินแดนที่อยู่อาศัยของมนุษย์มาตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ปรากฏหลักฐานตามโครงกระดูกมนุษย์และสัตว์ เศษภาชนะดินเผา ทั้งแบบผิวเรียบและแบบตกแต่งผิวด้วยการเขียนสีและลวดลายต่างๆ เช่น หินดินเผา หินบดเผา เครื่องมือเหล็ก เครื่องประดับสำริด อายุประมาณ ๒,๕๐๐ ปีมาแล้ว มีหลักฐานที่ปรากฏเด่นชัด

ยุคประวัติศาสตร์

- สมัยทวารวดี

มนุษย์เริ่มมีการประดิษฐ์ตัวอักษรขึ้น มีหลักฐานที่เห็นได้ชัด คือ ใบเสมาหินทราย ที่วัดพระธาตุเมืองพิณ อ.นากลาง และวัดป่าโนนคำวิเวก อ.สุวรรณคูหา เป็นต้น

- สมัยพระไชยเชษฐาธิราช

ประมาณปี พ.ศ. ๒๑๐๖ พระไชยเชษฐาธิราช แห่งกรุงศรีสัตนาคนหุต (เวียงจันทน์) ได้อพยพผู้คนมาอยู่อาศัย ณ ที่แห่งนี้ ได้สร้างพระพุทธรูปและศิลาจารึกไว้ที่ถ้ำสุวรรณคูหา อ.สุวรรณคูหา และนำไพร่พลมาบูรณะสร้างบ้านแปลงเมืองหนองบัวลุ่มภูขึ้นใหม่ที่ริมหนองบัว ซึ่งเป็นเมืองเก่ามาแต่สมัยขอมเรื่องอำนาจ ได้สร้างพระพุทธรูปวิหาร ขุดบ่อน้ำในบริเวณวัดในหรือวัดศรีคุณเมืองและยกฐานะขึ้นเป็นเมือง “จำปานครกาบแก้วบัวบาน” หรือเมือง “หนองบัวลุ่มภู”

- สมัยกรุงศรีอยุธยา

ประมาณปี พ.ศ. ๒๑๑๗ ช่วงเสียกรุงศรีอยุธยาให้พม่าครั้งที่ ๑ สมเด็จพระนเรศวรได้ตามเสด็จพระมหาธรรมราชาพระราชาธิบดียกทัพเข้ารบกับกรุงศรีสัตนาคนหุต(เวียงจันทน์) และได้นำกองทัพเสด็จประทับพักแรมที่ริมหนองบัวแต่ทรงพระประชวรด้วยไข้ทรพิษเสียก่อน จำต้องเลิกทัพเสด็จกลับกรุงศรีอยุธยาต่อมาประมาณปี พ.ศ. ๒๓๐๒ สมัยพระเจ้าเอกทัศ กษัตริย์องค์สุดท้ายแห่งกรุงศรีอยุธยา พระวอ พระตาซึ่งเป็นเสนาบดีของเจ้ากรุงเวียงจันทน์ได้อพยพหนีข้ามลำน้ำโขง มาตั้งภูมิลำเนาบูรณะสร้างบ้านแปลงเมือง “จำปานครกาบแก้วบัวบาน” ขึ้นใหม่และตั้งชื่อว่า

“นครเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน” แต่ภายหลังประมาณปี พ.ศ. ๒๓๑๐ ถูกกองทัพของพระเจ้าสิริบุญสาร โอรสเจ้าเมืองเวียงจันทร์ตีแตกในเวลาต่อมา

- สมัยกรุงธนบุรี-กรุงรัตนโกสินทร์

ประมาณปี พ.ศ. ๒๓๒๑ พระเจ้ากรุงธนบุรีได้โปรดให้พระยาจักรียกกองทัพมาปราบ พระเจ้าสิริบุญสาร จนได้รับชัยชนะในที่สุด และนำพระแก้วมรกตและพระพุทธรูปปางต่าง ๆ กลับมาถวายพระเจ้าตากสินแห่งกรุงธนบุรี และได้รับการปูนบำเหน็จเป็น “เจ้าพระยามหากษัตริย์ศึก” เมืองนครเขื่อนขันธ์กาบแก้ว บัวบาน จึงได้ขึ้นกับราชอาณาจักรไทยตั้งแต่นั้นมา

- สมัยกรุงรัตนโกสินทร์

พ.ศ. ๒๓๖๙-๒๔๐๖ ในรัชกาลที่ ๓ เจ้าอนุวงศ์แห่งเวียงจันทร์เป็นกบฏยกทัพมายึดเมืองนครราชสีมา จึงส่งกองทัพไทยมาปราบ เจ้าอนุวงศ์ได้ถอยทัพกลับมาตั้งรับอยู่ที่หนองบัวลุ่มภู ฝ่ายไทยติดตามขับไล่ตามจับเจ้าอนุวงศ์ได้ที่เวียงจันทร์ แล้วนำตัวกลับไปพิจารณาโทษที่กรุงเทพฯ

พ.ศ. ๒๔๓๓ สมัยรัชกาลที่ ๔ ได้จัดระเบียบการปกครองบ้านเมืองทางลุ่มน้ำโขงใหม่ โดยให้ข้าหลวงเมืองหนองคายบังคับบัญชาเมืองหนองบัวลุ่มภูขึ้นกับเมืองหนองคาย ต่อมาสังกัดอยู่กับ หัวเมืองลาวพวน พระปฐมเทวภิบาล เจ้าเมืองหนองคายได้แต่งตั้งพระวิชัยมฤคเทศ มาครองนครเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน และเปลี่ยนชื่อเมืองใหม่ว่า “กมุทธาสัย”

พ.ศ. ๒๔๔๙ ได้โปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนชื่อเมืองกมุทธาสัยเป็น “เมืองหนองบัวลุ่มภู” ขึ้นอยู่บริเวณบ้านหมากแข้ง

พ.ศ. ๒๔๕๐ ได้โปรดเกล้าฯ ให้กระทรวงมหาดไทยรวมเมืองต่างๆ ในบริเวณบ้านหมากแข้ง ตั้งเป็นเมืองจัตวา เรียกว่า เมืองอุดรธานี ส่วนเมืองในสังกัดบริเวณให้มีฐานะเป็นอำเภอ เมืองหนองบัวลุ่มภู จึงกลายเป็น “อำเภอหนองบัวลุ่มภู” ขึ้นกับจังหวัดอุดรธานี โดยมีพระวิจารย์มฤคเทศกิจเป็นนายอำเภอคนแรก

พ.ศ. ๒๕๓๖ รัฐบาลมีการกระจายอำนาจมายังส่วนภูมิภาค เพื่อประโยชน์ด้านการปกครองการให้บริการของรัฐ การอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน การส่งเสริมให้ท้องถิ่นเจริญยิ่งขึ้น คณะรัฐมนตรีและรัฐสภา จึงได้อนุมัติร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดหนองบัวลุ่มภูตามร่างเสนอของนายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัยและคณะ และได้รับการประกาศจัดตั้งเป็นจังหวัดหนองบัวลุ่มภู ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ โดยประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ ๑๑๐ ตอนที่ ๑๒๕ ลงวันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

๒) ลักษณะทางกายภาพ

๒.๑ ที่ตั้งและอาณาเขต

ที่ตั้ง จังหวัดหนองบัวลุ่มภู ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ ๑๗ องศาเหนือ และเส้นแวงที่ ๑๐๒ องศาตะวันออก อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย เป็นที่ราบสูง บางส่วนเป็นพื้นที่ลูกคลื่น ลอนตื้นถึงลอนลึก มีความสูงเฉลี่ยจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ ๒๐๐ เมตร ห่างจากกรุงเทพมหานครตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๐ เป็นระยะทางประมาณ ๖๐๘ กิโลเมตร โดยห่างจากจังหวัดอุดรธานี - หนองบัวลุ่มภู ตามเส้นทางหลวงหมายเลข ๒๑๐ ประมาณ ๔๖ กิโลเมตร หรือตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๘ ประมาณ ๕๑๘ กิโลเมตร

อาณาเขต จังหวัดหนองบัวลุ่มภู มีขนาดพื้นที่ รวมทั้งจังหวัดประมาณ ๓,๘๕๙ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒,๔๑๑,๙๓๗.๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒.๒๗ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และร้อยละ ๐.๗๕ ของประเทศ และมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับ อ. น้ำโสม อ. บ้านฝ้อ จ.อุตรธานี
- ทิศใต้ ติดต่อกับ อ. สีชมพู อ.หนองนาคำ จ.ขอนแก่น
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อ.ภูกระดึง อ.วังสะพุง อ.ผาขาว และ อ.เอราวัณ จ.เลย
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อ.บ้านฝ้อ อ.กุดจับ อ.หนองวัวซอ จ.อุตรธานี

๒.๒ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศ แบ่งออกเป็น ๓ ฤดู เช่นเดียวกับจังหวัดอื่นๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว สภาพอากาศโดยทั่วไปขึ้นอยู่กับมรสุมที่พัดผ่านประจำปี จัดอยู่ในประเภทภูมิอากาศแบบพื้นเมืองร้อนเฉพาะฤดู กล่าวคือ จะมีฝนตกเฉพาะฤดูฝน สลับกับช่วงแห้งแล้งในฤดูหนาวและร้อน

๒.๓ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดหนองบัวลำภู เป็นที่ราบสูง บางส่วนเป็นพื้นที่ลูกคลื่น ลอนตื้นถึงลอนลึก มีความสูงเฉลี่ยจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ ๒๐๐ เมตร ทางด้านทิศเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัดเป็นภูเขาติดต่อกับอำเภอน้ำโสม จังหวัดอุตรธานี อำเภอนาคำ และอำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย พื้นที่มีลักษณะลาดลงไปทางทิศใต้และตะวันออกของจังหวัด ซึ่งเป็นที่ราบลุ่มน้ำลำพะเนียง ดินส่วนใหญ่เป็นดินปนทรายและลูกรัง ไม่สามารถเก็บน้ำหรืออุ้มน้ำ ทางด้านตะวันออกของจังหวัดเป็นแนวเทือกเขาภูพานกั้นเขตแดน กับจังหวัดอุตรธานี ตลอดแนวจากเหนือลงใต้ และติดต่อกับภูเขาในอำเภอนอนสรวง ส่วนตอนใต้ของจังหวัดติดกับอ่างเก็บน้ำเขื่อนอุบลรัตน์

๓) ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

การแบ่งเขตการปกครอง

จังหวัดหนองบัวลำภู แบ่งการปกครองออกเป็น ๖ อำเภอ ๕๙ ตำบล ๖๘๘ หมู่บ้าน ๓๓ ชุมชน ๑ เทศบาลเมือง, ๒๓ เทศบาลตำบล, ๑ อบจ. , และ ๔๓ อบต.

ตารางการแบ่งเขตการปกครอง

อำเภอ	จำนวนตำบล (แห่ง)	จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน (แห่ง)	จำนวนเทศบาล (แห่ง)	จำนวน อบต. (แห่ง)
อ.เมืองฯ	๑๕	๑๕๔ / ๓๓	๔	๑๓
อ.ศรีบุญเรือง	๑๒	๑๕๘	๕	๙
อ.นากลาง	๙	๑๒๗	๕	๕
อ.โนนสัง	๑๐	๑๐๗	๔	๗
อ.นาหว้า	๕	๕๑	๑	๕
อ.สุวรรณคูหา	๘	๙๑	๕	๔
รวม	๕๙	๖๘๘ / ๓๓	๒๔	๔๓

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดหนองบัวลำภู , สิงหาคม ๒๕๖๔

จำนวนประชากรในจังหวัดหนองบัวลำภู จากการรวบรวมสถิติของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ในเดือน ธันวาคม ๒๕๖๕ มีทั้งสิ้น ๕๐๘,๓๒๕ คน แยกเป็น เพศชาย ๒๕๓,๓๔๒ คน เพศหญิง ๒๕๔,๙๘๓ คน จำนวนครัวเรือน ๑๕๗,๕๖๖ ครัวเรือน ดังตาราง

**รายงานสถิติจำนวนประชากรและบ้าน
ประจำเดือน ธันวาคม ๒๕๖๕**

อำเภอ	ชาย	หญิง	รวม	ครัวเรือน
จังหวัดหนองบัวลำภู	๒๕๓,๓๔๒	๒๕๔,๙๘๓	๕๐๘,๓๒๕	๑๕๗,๕๖๖
อำเภอเมืองหนองบัวลำภู	๕๑,๐๙๑	๕๑,๐๒๖	๑๐๒,๑๑๗	๓๒,๑๔๒
อำเภอนากลาง	๓๓,๖๐๓	๓๓,๑๖๑	๖๖,๗๖๔	๑๙,๐๕๘
อำเภอโนนสัง	๒๖,๗๓๙	๒๗,๑๐๖	๕๓,๘๔๕	๑๔,๐๐๙
อำเภอศรีบุญเรือง	๔๕,๕๖๙	๔๔,๘๗๘	๙๐,๔๔๗	๒๕,๖๘๕
อำเภอสุวรรณคูหา	๒๗,๐๓๑	๒๖,๘๘๗	๕๓,๙๑๘	๑๕,๔๓๘
อำเภอนาวัง	๑๕,๑๘๒	๑๕,๑๓๔	๓๐,๓๑๖	๘,๘๖๕
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลยางหล่อ	๔,๕๘๗	๔,๗๐๙	๙,๒๙๖	๒,๖๔๐
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลนาเหล่า	๓,๓๔๓	๓,๕๓๘	๖,๘๘๑	๒,๔๖๕
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลสุวรรณคูหา	๓,๗๙๔	๓,๙๔๒	๗,๗๓๖	๒,๙๑๕
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลบ้านโคก	๒,๙๗๓	๓,๒๗๕	๖,๒๔๘	๑,๙๐๙
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนสูงเปลือย	๒,๑๙๕	๒,๔๐๘	๔,๖๐๓	๒,๖๗๒
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลจอมทอง	๒,๕๑๔	๒,๔๕๗	๔,๙๗๑	๑,๕๓๗
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนสัง	๔,๑๓๑	๔,๒๖๔	๘,๓๙๕	๒,๙๒๗
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลกุดตุ้ม	๑,๓๘๐	๑,๓๖๕	๒,๗๔๕	๗๕๗
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลนากลาง	๙,๗๔๗	๑๐,๑๖๖	๑๙,๙๑๓	๖,๗๕๒
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลกุดดินจี่	๒,๗๓๙	๒,๘๖๖	๕,๖๐๕	๑,๘๕๕
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลหัวนา	๑,๘๐๒	๑,๗๙๒	๓,๕๙๔	๑,๐๗๓
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลนามะเฟือง	๒,๐๐๑	๒,๑๔๕	๔,๑๔๖	๑,๑๐๑
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลนาคำไฮ	๒,๔๕๑	๒,๔๙๔	๔,๙๔๕	๑,๔๔๗
ท้องถิ่นเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู	๑๐,๔๗๐	๑๑,๓๗๐	๒๑,๘๔๐	๑๒,๓๑๙

ที่มา : <http://stat.bora.dopa.go.th> (สถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร), ธันวาคม ๒๕๖๕

๔) ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐาน

การใช้ไฟฟ้า

จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าในจังหวัดหนองบัวลำภู จากการรวบรวมสถิติของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดหนองบัวลำภู ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ มีผู้ใช้ไฟฟ้าทั้งสิ้น ๑๕๔,๙๗๖ ราย คิดเป็นการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า ๓๔๓.๖๗ ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง (ที่มา : รายงานสถิติจังหวัดหนองบัวลำภู, ธันวาคม ๒๕๖๕)

จังหวัดหนองบัวลำภูยังมีโรงงานพลังงานไฟฟ้าชีวมวลสามารถผลิตพลังงานไฟฟ้าได้ ๗๒ เมกะวัตต์

ข้อมูลสถิติด้านสังคม

ลำดับ	รายการข้อมูลพื้นฐาน	หน่วย วัด	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	หมายเหตุ
๑	จำนวนประชากรจากการทะเบียน	คน	๕๑๒,๗๘๐	๕๐๙,๔๗๐	๕๐๙,๐๐๑	
๒	วัยเด็ก (๐-๑๔ ปี)	คน	๘๗,๑๒๙	๘๕,๐๘๑	๘๑,๐๔๑	
๓	วัยแรงงาน (๑๕-๕๙ ปี)	คน	๓๔๖,๒๓๘	๓๔๒,๗๕๖	๓๔๐,๙๔๐	
๔	วัยสูงอายุ (๖๐ ปีขึ้นไป)	คน	๗๙,๔๑๓	๘๐,๔๓๓	๘๗,๙๘๙	
๕	อัตราการเปลี่ยนแปลงของประชากร	ร้อยละ	๐.๑๓	-๐.๖๕	-๐.๐๙	
๖	ความหนาแน่นของประชากร	คน/ตร. กม.	๑๓๒.๙	๑๓๒.๐๒	๑๓๑.๙๐	
๗	จำนวนบ้านจากการทะเบียน	หลัง	๑๔๙,๘๙๑	๑๕๒,๓๖๑	๑๕๔,๙๑๒	
๘	อัตราการเกิดมีชีพ	ร้อยละ	๗.๓	๗.๐	๖.๖	
๙	จำนวนการจดทะเบียนสมรส	ราย	๒,๐๖๘	๑๖๓๔	๑,๕๓๓	
๑๐	จำนวนการหย่า	ราย	๘๔๙	๗๔๗	๗๒๐	
๑๑	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของบ้านและที่ดิน	ร้อยละ	๙๑.๘	๙๐.๐	๘๙.๙	
๑๒	อัตราการมีงานทำ	ร้อยละ	๙๘.๘	๙๕.๐	-	
๑๓	อัตราการว่างงาน	ร้อยละ	๑.๒	๒.๑	๑.๗๘	
๑๔	ค่าจ้างขั้นต่ำ	บาท/วัน	๓๑๕	๓๑๕	๓๑๕	
๑๕	อัตราส่วนนักเรียนต่อครู (ก่อนประถมศึกษา)	ร้อยละ	๑๙:๑	๑๕:๑	๒๔:๑	
๑๖	อัตราส่วนนักเรียนต่อครู (ประถมศึกษา)	ร้อยละ	๑๕:๑	๑๓:๑	๑๘:๑	
๑๗	อัตราส่วนนักเรียนต่อครู (มัธยมศึกษา)	ร้อยละ	๑๔:๑	๑๕:๑	๑๕:๑	
๑๘	จำนวนนักเรียนที่ออกกลางคัน	คน	๘	๑๐	๗	
๑๙	จำนวนนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา	คน	๙,๒๐๓	๙,๗๙๓	๑๐,๐๔๓	
๒๐	จำนวนอาจารย์ในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา	คน	๔๕๐	๓๗๙	๓๘๗	
๒๑	จำนวนผู้เรียน/นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน ในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย	คน	๓๐,๔๑๘	๒๑,๗๑๔	๑๕,๙๒๙	
๒๒	จำนวนผู้เรียน/นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย	คน	๒๐,๖๗๕	๑๓,๙๐๐	๑๕,๙๒๙	

๒๓	จำนวนวัด สำนักสงฆ์ โบสถ์คริสต์ มีสยิต	แห่ง	๕๐๖	๕๐๖	๒๓๔	
๒๔	จำนวนพระภิกษุและสามเณร	รูป	๔,๔๙๑	๔,๔๘๘	๑,๖๕๗	
๒๕	จำนวนผู้ป่วยนอก	คน	๑,๖๖๒,๓๒๕	๑,๔๗๘,๙๖๙	-	
๒๖	จำนวนผู้ป่วยใน	คน	๕๙,๒๓๖	๕๓,๖๒๒	-	
๒๗	จำนวนสถานพยาบาลที่มีเตียงผู้ป่วย รับไว้ค้างคืน	แห่ง	๗	๗	๗	
๒๘	จำนวนเตียง	เตียง	๖๗๗	๖๙๓	๖๙๕	
๒๙	จำนวนประชากรต่อแพทย์ ๑ คน	คน	๔,๘๘๔	๔,๘๘๓	๔,๒๘๑	
๓๐	จำนวนประชากรต่อเภสัชกร ๑ คน	คน	๘,๖๙๑	๘,๘๕๖	๘,๔๙๑	
๓๑	จำนวนประชากรต่อพยาบาล ๑ คน	คน	๗๕๑	๗๖๗	๗๒๗	
๓๒	จำนวนผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓	คน	๑๔,๕๕๔	๑๔,๕๐๖	-	
๓๓	จำนวนผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙	คน	๓,๖๑๔	๓,๙๒๕	-	
๓๔	จำนวนผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐	คน	๒๑,๑๐๗	๒๔,๗๕๙	-	
๓๕	จำนวนลูกจ้างที่ประสบอันตรายหรือ เจ็บป่วยจากการทำงาน	คน	๔๗	๙๔	๑๑๑	
๓๖	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน	บาท	๑๘,๗๔๕	-	๒๓,๘๖๗	
๓๗	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน	บาท	๑๖,๐๐๘	๒๑,๑๗๓	๑๗,๘๔๑	
๓๘	หนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน	บาท	๑๔๓,๘๒๒	-	๒๙๒,๘๙๘	
๓๙	ร้อยละของค่าใช้จ่ายต่อรายได้	ร้อยละ	๘๕.๔	-	๗๔.๗	
๔๐	จำนวนคดีอาญาที่ได้รับแจ้ง	คดี	๒,๑๔๒	๓,๓๙๑	๓,๑๒๗	
๔๑	จำนวนคดีอาญาที่มีการจับกุม	คดี	๒,๖๖๔	๔,๔๔๓	๕,๒๙๑	
๔๒	จำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	คดี	๑,๔๒๐	-	-	

ที่มา : รายงานสถิติจังหวัดหนองบัวลำภู, ธันวาคม ๒๕๖๕

ข้อมูลสถิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ลำดับ	รายการข้อมูลพื้นฐาน	หน่วยวัด	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	หมายเหตุ
๑	จำนวนแหล่งน้ำ	แห่ง	๔๑	๔๑	๔๒	
๒	ปริมาณน้ำที่เก็บเฉลี่ยทั้งปี (แหล่งน้ำทุกประเภท)	ล้าน ลบ.ม	๔๘,๓๓๘	๔๘,๔๓๒	๔๘,๘๓๙	
๓	ปริมาณขยะมูลฝอย	ตัน/ปี	๑๘๑,๔๐๕	๑๒๙,๙๔๐	-	
๔	ปริมาณฝนเฉลี่ยทั้งปี	มิลลิเมตร	๑,๐๔๙.๒	๙๖๔.๕	๑,๒๗๒.๑	
๕	กำลังการผลิตน้ำประปา	ลบ.ม	๔,๔๗๕,๔๗๙	๒,๙๐๑,๒๐๐	๔,๔๕๒,๒๗๐	
๖	น้ำประปาที่ผลิตได้จริง	ลบ.ม	๓,๗๑๓,๔๙๑	๓,๔๒๖,๖๓๗	๓,๔๙๘,๙๘๗	
๗	ปริมาณน้ำประปาที่จำหน่าย แก่ผู้ใช้	ลบ.ม	๒,๘๙๓,๓๓๘	๒,๖๖๖,๑๕๕	๒,๖๘๖,๔๒๐	
๘	จำนวนผู้ใช้น้ำ	ราย	๑๑,๓๙๖	๑๑,๖๕๖	๑๑,๙๒๓	
๙	พื้นที่เพาะปลูกในเขต ชลประทาน	ไร่	๙,๗๕๖	๙,๕๕๖	-	
๑๐	จำนวนผู้ประสบภัยธรรมชาติ (วาตภัย)	ครัวเรือน	๑,๐๙๔	๑,๐๓๐	-	
๑๑	มูลค่าความเสียหายจากภัย ธรรมชาติ	บาท	๓,๐๘๐,๓๙๖	๒,๖๓๔,๗๖๒	-	

ที่มา : รายงานสถิติจังหวัดหนองบัวลำภู, ธันวาคม ๒๕๖๕

๕) การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดหนองบัวลำภู มีเส้นทางการคมนาคมขนส่ง ๒ ทาง ได้แก่ ทางบก และทางอากาศ

ทางบก ห่างจากกรุงเทพมหานครตามทางหลวงแผ่นดิน ได้แก่

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๐ เริ่มจาก กรุงเทพฯ ผ่านเข้าจังหวัดนครราชสีมา ผ่านเข้าจังหวัดขอนแก่น ผ่านเข้าจังหวัดอุดรธานี และไปสิ้นสุดที่ตัวเมืองจังหวัดหนองบัวลำภู เป็นระยะทางประมาณ ๖๐๘ กิโลเมตร

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๘ เริ่มจาก กรุงเทพฯ ผ่านอำเภอสีคิ้วและอำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา ผ่านเข้าจังหวัดชัยภูมิ ผ่านอำเภอยางชุมน้อย จังหวัดขอนแก่น ผ่านเข้าอำเภอสรีบุญเรือง และไปสิ้นสุดที่ตัวเมืองจังหวัดหนองบัวลำภู เป็นระยะทางประมาณ ๕๑๘ กิโลเมตร

ทางอากาศ มีท่าอากาศยานจังหวัดอุดรธานี โดยห่างจากจังหวัดอุดรธานี - หนองบัวลำภู ตามเส้นทางหลวงหมายเลข ๒๑๐ (อุดรธานี - เลย) ประมาณ ๔๖ กิโลเมตร

๖) ข้อมูลเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจจังหวัดหนองบัวลำภู ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ พิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดหนองบัวลำภู (Gross Provincial Product : GPP) มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี มีมูลค่า ๒๘,๐๖๒ ล้านบาท ลดลงจากปีก่อน ซึ่งมีมูลค่า ๒๘,๙๔๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓.๐

ตารางแสดงมูลค่าและอัตราการขยายตัวที่แท้จริงของ GPP จังหวัดหนองบัวลำภู

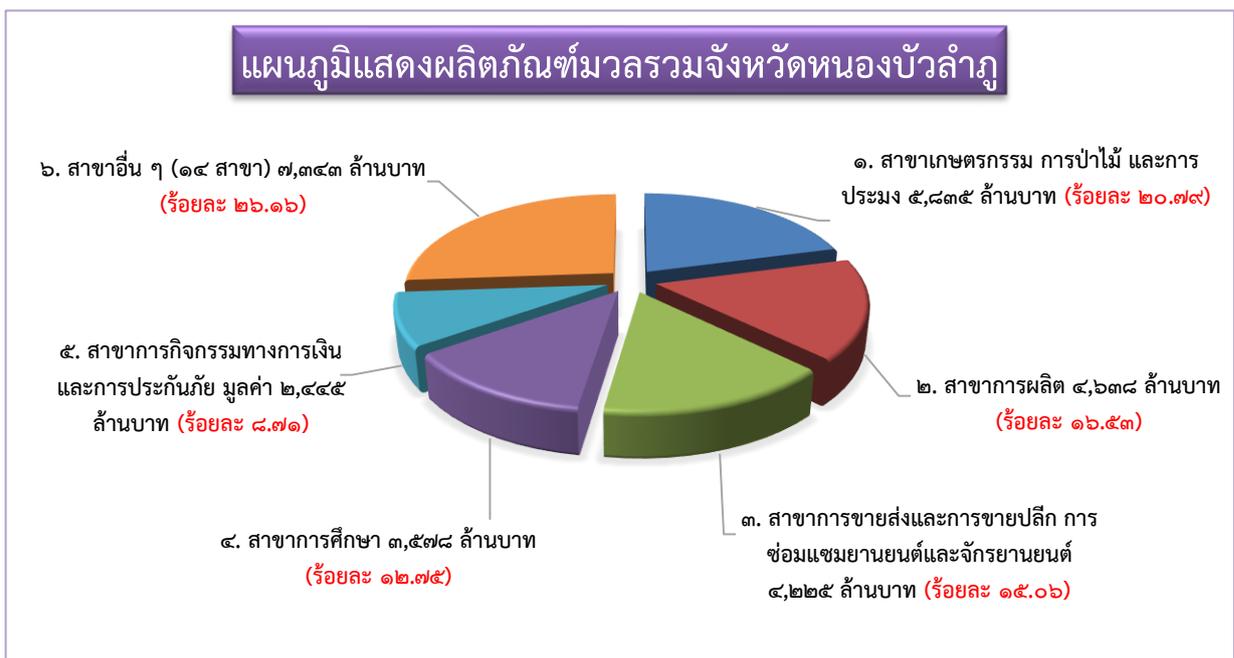
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด หนองบัวลำภู (GPP)	มูลค่า ณ ราคาประจำปี (ล้านบาท)	อัตราการขยายตัวที่แท้จริง (ร้อยละ)
พ.ศ. ๒๕๖๓	๒๘,๐๖๒	-๓.๐
พ.ศ. ๒๕๖๒	๒๘,๙๔๔	-๐.๕
พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๙,๐๙๗	๔.๓
พ.ศ. ๒๕๖๐	๒๗,๘๘๖	๓.๓
พ.ศ. ๒๕๕๙	๒๖,๙๙๗	๑๓.๓

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ธันวาคม ๒๕๖๕

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดหนองบัวลำภู ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี มีมูลค่า ๒๘,๐๖๒ ล้านบาท (ลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๘๘๒ ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ ๓.๐) เรียงลำดับจากสาขาที่มีมูลค่าการผลิตสูงสุด ได้แก่

๑. สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง มูลค่า ๕,๘๓๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๗๙
๒. สาขาการผลิต มีมูลค่า ๔,๖๓๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕๓
๓. สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์ มูลค่า ๔,๒๒๕ ล้านบาท คิดเป็น ร้อยละ ๑๕.๐๖
๔. สาขาการศึกษา มูลค่า ๓,๕๗๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๗๕
๕. สาขาการกิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย มูลค่า ๒,๔๔๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๑
๖. สาขาอื่น ๆ (๑๔ สาขา) มูลค่า ๗,๓๔๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๑๖

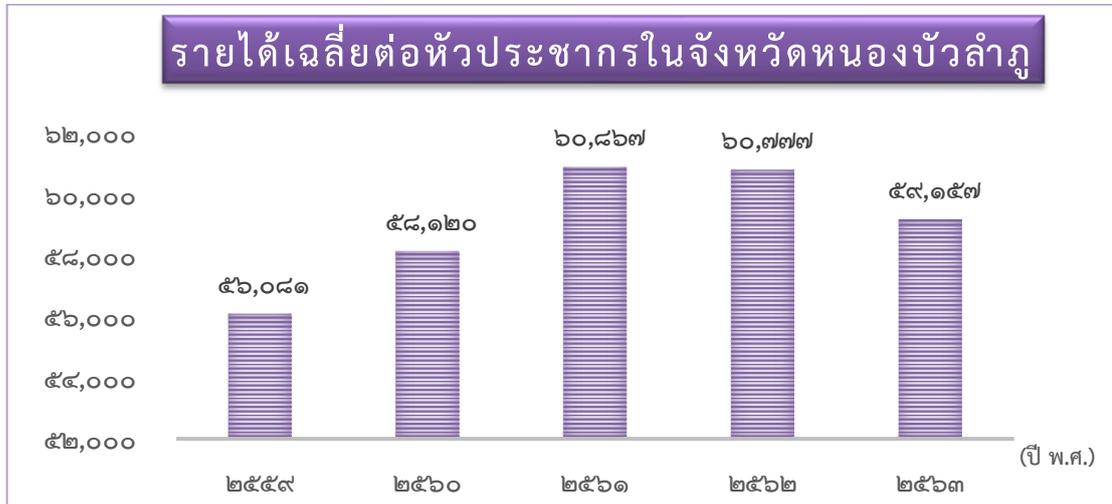
แผนภูมิ : แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดหนองบัวลำภู (GPP ณ ราคาประจำปี) ปี พ.ศ. ๒๕๖๓

รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จังหวัดหนองบัวลำภู มีมูลค่ารายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี (GPP per capita) อยู่ที่ ๕๙,๑๕๗ บาท ลดลงจากปีที่แล้ว ๑,๖๒๐ บาท หรือลดลงร้อยละ ๒.๗ จัดเป็นลำดับสุดท้ายของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และลำดับที่ ๗๖ ของประเทศ จากเดิมปี พ.ศ. ๒๕๖๒ อยู่ที่ ๖๐,๗๗๗ บาท

แผนภูมิ : แสดงการเปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ (ณ ราคาประจำปี)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ธันวาคม ๒๕๖๕

ตาราง GPP ของจังหวัดหนองบัวลำภูรายสาขา ปี ๒๕๕๖ - ๒๕๖๓

(Million Baht)

	๒๐๑๓	๒๐๑๔	๒๐๑๕	๒๐๑๖	๒๐๑๗	๒๐๑๘	๒๐๑๙	๒๐๒๐
Agriculture	๗,๐๑๑	๖,๑๔๒	๕,๙๗๙	๖,๐๖๔	๖,๕๙๘	๗,๐๑๙	๖,๕๐๙	๕,๘๓๕
Agriculture	๗,๐๑๑	๖,๑๔๒	๕,๙๗๙	๖,๐๖๔	๖,๕๙๘	๗,๐๑๙	๖,๕๐๙	๕,๘๓๕
Agriculture, forestry and fishing	๗,๐๑๑	๖,๑๔๒	๕,๙๗๙	๖,๐๖๔	๖,๕๙๘	๗,๐๑๙	๖,๕๐๙	๕,๘๓๕
Non-Agriculture	๑๖,๘๗๒	๑๗,๗๐๔	๑๗,๘๓๙	๒๐,๙๓๓	๒๑,๒๘๙	๒๒,๐๗๗	๒๒,๔๓๕	๒๒,๒๒๗
Industrial	๕,๑๖๐	๕,๗๕๕	๕,๗๑๘	๖,๑๐๕	๕,๘๘๓	๕,๘๗๑	๖,๑๘๔	๕,๔๔๖
Mining and quarrying	๒๕๑	๒๑๙	๒๕๔	๓๓๕	๓๖๔	๓๕๘	๒๘๘	๓๖๑
Manufacturing	๔,๖๑๐	๕,๒๑๖	๕,๑๒๘	๕,๔๐๘	๕,๑๑๙	๕,๑๕๕	๕,๔๙๐	๔,๖๘๘
Electricity, gas, steam and air conditioning supply	๒๖๐	๒๗๗	๒๗๕	๒๙๑	๓๐๔	๒๗๕	๓๑๐	๓๓๖
Water supply; sewerage, waste management and remediation activities	๓๙	๔๓	๖๑	๗๑	๙๗	๙๔	๙๖	๑๑๑
Services	๑๑,๗๑๓	๑๑,๙๔๙	๑๓,๑๒๑	๑๔,๘๒๘	๑๕,๔๐๕	๑๖,๒๐๖	๑๖,๒๕๑	๑๖,๗๘๒
Construction	๙๑๐	๘๔๙	๑,๑๒๐	๑,๑๕๗	๑,๐๕๒	๑,๓๒๔	๑,๒๒๐	๑,๓๘๗
Wholesale and retail trade and repair of motor vehicles and motorcycle	๒,๑๗๔	๒,๒๖๗	๒,๖๖๔	๓,๔๓๓	๓,๙๒๗	๔,๑๒๐	๔,๒๓๓	๔,๒๒๕
Transportation and storage	๓๙๕	๔๓๓	๕๒๙	๖๐๙	๗๑๙	๖๘๖	๗๗๐	๖๖๘
Accommodation and food service activities	๒๑	๒๑	๒๔	๒๔	๒๗	๓๐	๓๓	๒๔
Information and communication	๑๘๒	๑๙๗	๒๓๐	๒๑๐	๒๔๖	๒๖๓	๓๐๘	๓๒๐
Financial and insurance activities	๑,๓๖๓	๑,๔๖๔	๑,๖๓๗	๑,๙๒๖	๒,๐๖๙	๒,๒๐๗	๒,๒๘๗	๒,๔๔๕
Real estate activities	๑,๒๒๐	๑,๒๖๓	๑,๒๒๒	๑,๗๑๖	๑,๓๐๙	๑,๕๕๐	๑,๔๐๕	๑,๕๔๑
Professional, scientific and technical activities	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๓	๒
Administrative and support service activities	๑๓	๑๗	๑๕	๑๘	๑๕	๑๔	๑๔	๙
Public administration and defence; compulsory social security	๑,๑๓๒	๗๖๙	๑,๐๔๔	๑,๐๔๗	๑,๐๙๖	๑,๑๘๘	๑,๑๙๐	๑,๒๖๗
Education	๓,๔๐๐	๓,๗๐๘	๓,๖๒๙	๓,๖๒๙	๓,๘๐๘	๓,๖๕๒	๓,๕๓๙	๓,๕๗๘
Human health and social work activities	๖๒๑	๖๗๗	๗๑๔	๗๔๙	๘๑๓	๘๗๕	๘๖๔	๙๓๗
Arts, entertainment and recreation	๔๒	๔๑	๔๑	๕๒	๖๕	๘๐	๙๔	๘๓
Other service activities	๒๓๙	๒๔๐	๒๕๑	๒๕๖	๒๕๘	๓๑๓	๓๑๐	๒๙๖
Gross provincial product (GPP)	๒๓,๘๘๓	๒๓,๘๘๖	๒๓,๘๑๙	๒๖,๙๙๗	๒๗,๘๘๖	๒๙,๐๘๗	๒๘,๙๔๔	๒๘,๐๖๒
GPP Per capita (Baht)	๔๙,๓๒๕	๔๙,๓๐๐	๔๙,๒๙๖	๕๖,๐๘๑	๕๘,๑๒๐	๖๐,๘๖๗	๖๐,๗๗๗	๕๙,๑๕๗
Population (1,000 persons)	๔๘๔	๔๘๔	๔๘๓	๔๘๑	๔๘๐	๔๗๘	๔๗๖	๔๗๔

ตารางแสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓
 GRP, GPP, PER CAPITA AT CURRENT MARKET PRICES AND POPULATION IN THE YEAR ๒๐๒๐

NO.		GPP ๒๐๒๐ (Millions of Baht)	POPULATION ๒๐๒๐ (๑,๐๐๐ Persons)	PER CAPITA ๒๐๒๐ (Baht)
	NORTHEASTERN			
๑	๐๑๐๑ KHON KAEN	๒๐๘,๔๗๒	๑,๗๑๔	๑๒๑,๖๔๘
๒	๐๑๐๒ UDON THANI	๑๐๘,๑๑๓	๑,๒๕๗	๘๕,๙๘๒
๓	๐๑๐๓ LOEI	๕๑,๘๐๙	๕๔๐	๙๕,๙๘๙
๔	๐๑๐๔ NONG KHAI	๔๒,๓๒๔	๔๕๕	๙๒,๙๔๗
๕	๐๑๐๕ MUKDAHAN	๒๕,๕๑๙	๔๑๖	๖๑,๓๔๕
๖	๐๑๐๖ NAKHON PHANOM	๔๕,๖๘๒	๕๕๒	๘๒,๗๑๒
๗	๐๑๐๗ SAKON NAKHON	๖๓,๓๔๕	๙๑๘	๖๙,๐๐๙
๘	๐๑๐๘ KALASIN	๕๘,๑๖๓	๗๙๒	๗๓,๔๐๔
๙	๐๑๐๙ NAKHON RATCHASIMA	๒๙๔,๖๐๔	๒,๕๐๗	๑๑๗,๕๒๑
๑๐	๐๑๑๐ CHAIYAPHUM	๖๔,๖๐๔	๙๓๑	๖๙,๓๗๕
๑๑	๐๑๑๑ YASOTHON	๒๙,๗๐๙	๔๕๕	๖๕,๒๕๔
๑๒	๐๑๑๒ UBON RATCHATHANI	๑๒๙,๐๘๑	๑,๗๓๕	๗๔,๔๐๘
๑๓	๐๑๑๓ ROI ET	๘๐,๖๓๑	๑,๐๕๖	๗๖,๓๓๔
๑๔	๐๑๑๔ BURI RAM	๙๒,๐๒๓	๑,๒๑๐	๗๖,๐๓๘
๑๕	๐๑๑๕ SURIN	๘๓,๘๐๘	๑,๐๕๘	๗๙,๑๘๒
๑๖	๐๑๑๖ MAHA SARAKHAM	๖๒,๗๕๕	๗๘๐	๘๐,๔๒๒
๑๗	๐๑๑๗ SI SA KET	๗๗,๑๖๔	๙๕๖	๘๐,๗๔๗
๑๘	๐๑๑๘ NONGBUA LAMPHU	๒๘,๐๖๒	๔๗๔	๕๙,๑๕๗
๑๙	๐๑๑๙ AMNAT CHAREON	๒๐,๔๕๙	๒๘๒	๗๒,๕๗๓
๒๐	๐๑๒๐ BUENG KAN	๒๔,๕๖๕	๓๕๙	๖๘,๔๙๗

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ธันวาคม ๒๕๖๕

ข้อมูลสถิติด้านเศรษฐกิจ

ลำดับ	รายการข้อมูลพื้นฐาน	หน่วย วัด	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	หมายเหตุ
๑	เนื้อที่การใช้ประโยชน์ทางการเกษตร	ไร่	๑,๖๘๗,๖๗๙	๑,๖๗๓,๓๙๘	-	
๒	เนื้อที่นา	ไร่	๑,๐๗๗,๑๘๓	๑,๐๗๗,๓๓๕	-	
๓	เนื้อที่พืชไร่	ไร่	๒๘๑,๘๖๙	๒๘๑,๘๙๔	-	
๔	เนื้อที่ไม้ผล และไม้ยืนต้น	ไร่	๑๗๒,๕๕๘	๑๗๒,๕๐๔	-	
๕	เนื้อที่สวนผัก ไม้ดอกไม้ประดับ	ไร่	๕,๘๐๑	๖,๐๗๔	-	
๖	เนื้อที่ป่า	ไร่	๓๐๐,๑๘๐.๑๒	๓๐๐,๑๑๗.๘๕	๓๐๑,๐๔๑.๕๙	
๗	ผลผลิตข้าวนาปี	ตัน	๒๖๔,๔๘๖	๒๘๐,๗๕๒.๘๖	๒๗๗,๘๓๘.๑๖	

๘	ผลผลิตข้าวนาปรัง	ตัน	๗,๘๑๗	๗,๔๔๓.๔๓	๙,๓๗๐.๔๕	
๙	ผลผลิตข้าวนาปีเฉลี่ยต่อไร่	กก.	๓๘๘.๐๓	๓๘๗.๓๓	๓๘๐.๙๔	
๑๐	ผลผลิตข้าวนาปรังเฉลี่ยต่อไร่	กก.	๕๓๓.๔๗	๔๙๔.๒๕	๕๐๒.๒๕	
๑๑	จำนวนครัวเรือนที่มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด	ครัวเรือน	๖,๖๗๕	๗,๗๓๑	-	
๑๒	เนื้อที่ที่มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด	ไร่	๘,๗๗๙	๙,๓๒๔	-	
๑๓	ปริมาณการจับสัตว์น้ำจืด	กก.	๒,๐๗๐	๒,๘๘๓.๑๙	-	
๑๔	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า	ราย	๑๔๖,๔๒๓	๑๕๑,๒๔๔	๑๕๔,๙๗๖	
๑๕	จำนวนการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า	kWh	๓๐๐,๑๕๔,๐๐๐	๑๘๒,๑๙๐,๐๐๐	๓๔๓,๖๗๕,๐๐๐	
๑๖	จำนวนอุบัติเหตุการจราจรทางบก	ครั้ง	๔๔๑	๔๖๘	๔๘๙	
๑๗	จำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุการจราจรทางบก	ราย	๙๙	๙๒	๗๒	
๑๘	จำนวนผู้บาดเจ็บเจ็บอุบัติเหตุการจราจรทางบก	ราย	๓๖๒	๓๓๐	๓๒๔	
๑๙	มูลค่าทรัพย์สินที่เสียหายอุบัติเหตุการจราจรทางบก	บาท	๑๕,๒๓๙,๐๐๐	๔,๑๑๓,๐๐๐	๗๑๔,๘๐๐	
๒๐	จำนวนทะเบียนนิติบุคคลใหม่	ราย	๑๑๕	๑๓๕	๒๐๗	
๒๑	ทุนจดทะเบียน	ล้านบาท	๑๘๓.๑๕	๑๗๖.๐๔	๓๑๓.๖๙	
๒๒	ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป	ร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐.๔	๑๐๐.๔	
๒๓	อัตราเงินเฟ้อ	ร้อยละ	๑.๑	๐.๕	๐.๐	
๒๔	จำนวนประชากรอายุ ๖ ปีขึ้นไป ที่ใช้อินเทอร์เน็ต	คน	๔๓๐,๔๘๘	๔๒๘,๒๓๓	๔๒๖,๗๘๐	
๒๕	ครัวเรือนที่มีอุปกรณ์/เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ครัวเรือน	-	๑๖๖,๙๖๔	๒๘๘,๘๙๐	
๒๖	จำนวนนักท่องเที่ยว	คน	๑๘๖,๕๓๑	๙๖,๘๒๒	-	
๒๗	รายได้จากการท่องเที่ยว	ล้านบาท	๔๐๘.๔๕	๑๘๘.๒๘	-	
๒๘	ปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงิน	ล้านบาท	๑๐,๑๓๘	๑๒,๕๑๘	๑๓,๙๖๐	
๒๙	ปริมาณสินเชื่อของสถาบันการเงิน	ล้านบาท	๑๐,๖๔๑	๑๐,๙๒๖	๑๒,๔๘๒	
๓๐	จำนวนสหกรณ์ภาคการเกษตร	แห่ง	๕๓	๕๔	๕๒	
๓๑	จำนวนสหกรณ์นอกภาคการเกษตร	แห่ง	๑๕	๑๖	๑๕	

๓๒	รายรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ล้านบาท	๔,๑๒๑.๐๑	๒๒๑.๑๙๙	๓,๙๓๗.๓๐๙
๓๓	รายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ล้านบาท	๓,๙๑๒.๕๐	๒๑๕.๒๒๖	๓,๖๙๗.๘๓๒
๓๔	รายได้จากการจัดเก็บภาษีของกรมสรรพากร	ล้านบาท	๖๒๘.๘๘๘	๕๖๘.๒๓๓	๕๒๘.๕๗๗
๓๕	รายได้จากการจัดเก็บเงินภาษีของกรมสรรพสามิต	บาท	๓,๔๕๘,๑๕๖	๓,๕๖๙,๓๕๘	๔,๖๓๑,๗๗๓

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดหนองบัวลำภู, ธันวาคม ๒๕๖๕

ด้านอุตสาหกรรม

จังหวัดหนองบัวลำภู มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม ณ วันที่ ๓๑ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวนทั้งสิ้น ๑๒๓ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๑๓,๓๔๗.๒๐ ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน ๕,๐๓๑ คน

	พ.ศ. ๒๕๖๒ (๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒)	พ.ศ. ๒๕๖๓ (๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓)	พ.ศ. ๒๕๖๔ (๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๔)	พ.ศ. ๒๕๖๕ (๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕)
จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	๑๙๘	๑๑๓	๑๑๖	๑๒๓
จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	๑๐,๓๑๙.๕๔	๑๐,๑๕๑.๙๙	๑๐,๑๘๐.๔๙	๑๓,๓๔๗.๒๐
รวมจำนวนคนงาน (คน)	๕,๒๓๒	๔,๗๑๐	๔,๗๒๐	๕,๐๓๑

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมหนองบัวลำภู, ๓ มกราคม ๒๕๖๖

หมายเหตุ : จำนวนโรงงานที่มีจำนวนลดลงในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เนื่องจากพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้มีการปรับนิยามการเป็นโรงงานใหม่

จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม จำแนกตามอำเภอ และจำพวกโรงงาน

ลำดับ	อำเภอ	จำพวกโรงงาน			รวมทั้งสิ้น
		จำพวก ๑	จำพวก ๒	จำพวก ๓	
๑	เมืองหนองบัวลำภู	-	๔	๔๒	๔๖
๒	ศรีบุญเรือง	-	๓	๓๔	๓๗
๓	นากลาง	-	๓	๒๒	๒๕
๔	โนนสัง	-	๑	๕	๖
๕	สุวรรณคูหา	-	๐	๐	๐
๖	นาหว้า	-	๑	๘	๙
รวม		-	๑๒	๑๑๑	๑๒๓

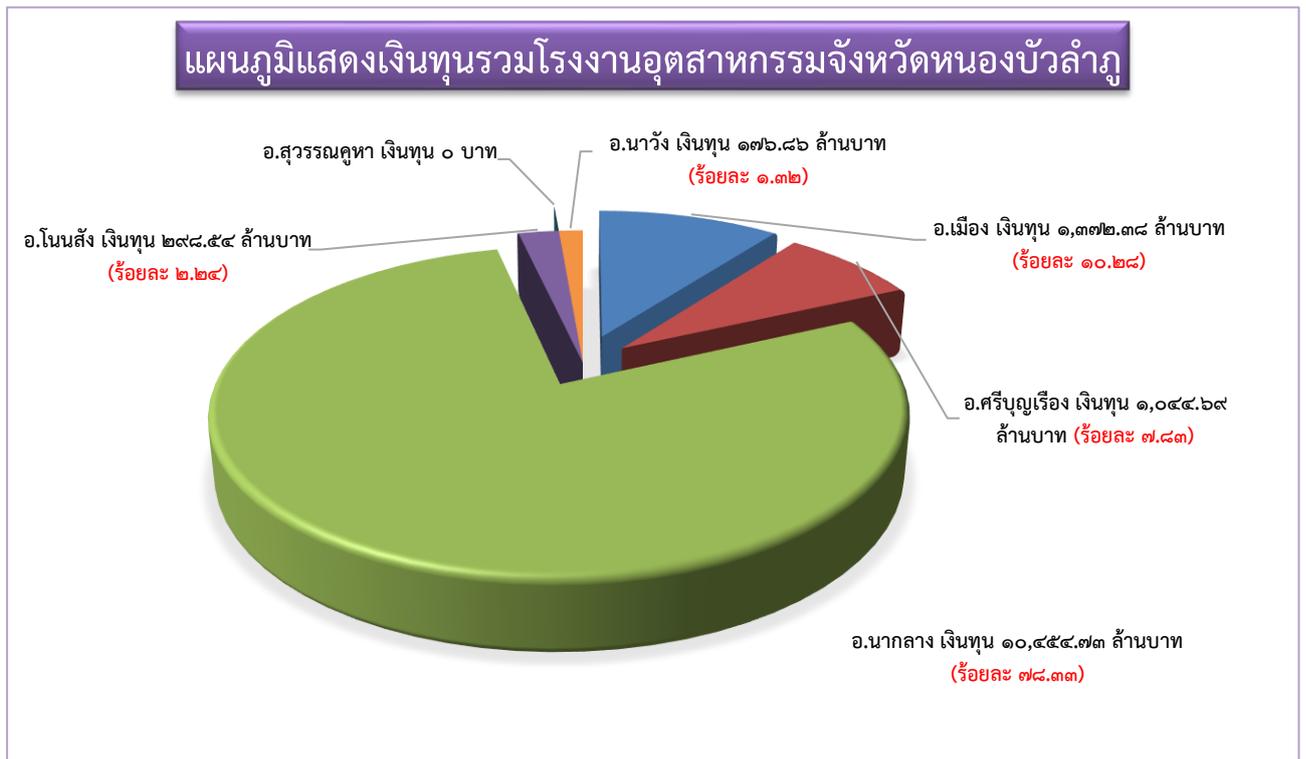
ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมหนองบัวลำภู, ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕

จำนวนคนงาน และเงินทุน จำแนกตามอำเภอ

ลำดับ	อำเภอ	คนงานชาย(คน)	คนงานหญิง(คน)	คนงานรวม(คน)	เงินทุนรวม(ล้านบาท)
๑	เมืองหนองบัวลำภู	๑,๐๐๑	๑,๒๗๑	๒,๒๗๒	๑,๓๗๒.๓๘
๒	ศรีบุญเรือง	๖๔๗	๕๑๒	๑,๑๕๙	๑,๐๔๔.๖๙
๓	นากลาง	๑,๓๓๓	๙๐	๑,๔๒๓	๑๐,๔๕๔.๗๓
๔	โนนสัง	๕๐	๑๑	๖๑	๒๙๘.๕๔
๕	สุวรรณคูหา	๐	๐	๐	๐
๖	นาวัง	๑๐๗	๙	๑๑๖	๑๗๖.๘๖
รวม		๓,๑๓๘	๑,๘๙๓	๕,๐๓๑	๑๓,๓๔๗.๒๐

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมหนองบัวลำภู, ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕

แผนภูมิ : แสดงเงินทุนรวมโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ปี พ.ศ. ๒๕๖๕

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมหนองบัวลำภู, ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕

จำนวนโรงงาน เงินทุน คนงาน จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

ลำดับ	กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน	เงินทุนรวม* (ล้านบาท)	คนงานรวม (คน)
๑	ผลิตภัณฑ์จากพืช	๑๑	๒๔๙.๖๑	๒๑๐
๒	อุตสาหกรรมอาหาร	๑๙	๕,๘๔๓.๗๑	๑,๔๐๔
๓	อุตสาหกรรมเครื่องดื่มน้ำ	๑	๑,๖๐๐.๐๐	๙๔
๔	สิ่งทอ	๒	๔๙๒.๕๐	๕๑๗
๕	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า	๑	๒๓๙.๙๒	๑,๕๐๐
๖	แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๑๔	๕๙๗.๘๗	๒๒๓
๗	ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๙	๒๘๒.๙๑	๖๘
๘	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	๑	๒๐.๐๐	๒๓
๙	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	๒	๒๗.๓๕	๔๕
๑๐	ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม	๓๑	๓๓๕.๖๒	๒๘๙
๑๑	ผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	๑	๗๒.๕๐	๑
๑๒	ผลิตภัณฑ์โลหะ	๘	๗๑.๗๖	๕๖
๑๓	ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการ ซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์	๑๐	๓๕๔.๙๙	๒๐๙
๑๔	การผลิตอื่น ๆ	๑๓	๓,๑๕๑.๙๓	๓๙๒
รวม		๑๒๓	๑๓,๓๔๗.๒๐	๕,๐๓๑

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมหนองบัวลำภู, ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕

หมายเหตุ * เงินทุนรวม หมายถึง สินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดิน ได้แก่ อาคารและเครื่องจักร

- โรงงานจำพวกที่ ๒ คือ โรงงานที่มีเครื่องจักรตั้งแต่ ๕๐ แรงม้าแต่ไม่เกิน ๗๕ แรงม้า และคนงานตั้งแต่ ๕๐ คน แต่ไม่เกิน ๗๕ คน
- โรงงานจำพวกที่ ๓ คือ โรงงานที่มีเครื่องจักรเกิน ๗๕ แรงม้า หรือคนงานเกิน ๗๕ คนขึ้นไป

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ

ในช่วงที่ผ่านมา จังหวัดหนองบัวลำภู ได้ดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภูและแก้ไข ปัญหาของจังหวัดอย่างต่อเนื่อง คือ ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด "หนองบัวลำภู เมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว" ซึ่งจังหวัดได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาในทุกมิติเพื่อให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น โครงการต่างๆ ได้ดำเนินการแยกย่อยเป็นแผนปฏิบัติการประจำปี รวมถึงการเตรียมความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ซึ่งจะขอสรุปผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ที่ผ่านมา ดังนี้

๑. มิติด้านเศรษฐกิจ

จังหวัดหนองบัวลำภูเป็นจังหวัดขนาดเล็กที่รายล้อมด้วยจังหวัดที่มีขนาดใหญ่กว่า ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม ส่วนใหญ่การค้าการลงทุนใช้เส้นทางหลวงเป็นหลักในการขนส่งสินค้า การค้าและการลงทุน และเชื่อมโยงกับจังหวัดอื่น ๆ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีมูลค่า ๒๘,๐๖๒ ล้านบาท ประชาชนมีรายได้ต่อหัว ๕๙,๑๕๗ บาทต่อคนต่อปี โดยการดำเนินงานที่ผ่านมา มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ลดลงจากปี ๒๕๖๒ จำนวน ๘๘๒ ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ ๓ และรายได้ต่อหัวประชากรลดลงจำนวน ๑,๖๒๐ บาท หรือลดลงร้อยละ ๒.๗ คิดเป็นลำดับที่ ๗๖ ของประเทศ (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) โดยมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) แยกรายสาขา ดังนี้

๑. สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง มูลค่า ๕,๘๓๕ ล้านบาท (๒๐.๗๙%)
๒. สาขาการผลิตและอุตสาหกรรม มูลค่า ๔,๖๓๘ ล้านบาท (๑๖.๕๓%)
๓. สาขาการขนส่งและการขายปลีก มูลค่า ๔,๒๒๕ ล้านบาท (๑๕.๐๖%)
๔. สาขาการศึกษา มูลค่า ๓,๕๗๘ ล้านบาท (๑๒.๗๕%)
๕. สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย มูลค่า ๒,๔๔๕ ล้านบาท (๘.๗๑%)
๖. สาขาอื่น ๆ มูลค่า ๗,๓๕๑ ล้านบาท (๒๖.๑๖%)

การเกษตร

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี ๒๕๖๓ มีมูลค่า ๒๘,๐๖๒ ล้านบาท สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง มีส่วนแบ่งมูลค่า ๕,๘๓๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๗๙ ของมูลค่าการผลิตทั้งจังหวัด ซึ่งทำรายได้สูงสุด พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา โดยประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและพึ่งพิงน้ำจากธรรมชาติ ทำให้ในฤดูแล้งไม่สามารถเพาะปลูกได้ ส่งผลให้ปริมาณผลิตผลทางการเกษตรต่ำ ขาดทักษะการแปรรูปและเพิ่มมูลค่าสินค้าทางการเกษตรจึงไม่มีความโดดเด่น ไม่สามารถแข่งขันได้อีกทั้งมีค่าใช้จ่ายซึ่งเป็นต้นทุนการผลิตสูงอันเนื่องมาจากการใช้ปุ๋ยเคมีในการทำเกษตร โดยพบว่า มีการใช้สารเคมีในอัตราส่วนสูงกว่ามาตรฐานและสารเคมีกำจัดวัชพืชต่าง ๆ ที่มีราคาแพง จึงทำให้เกิดปัญหาหนี้สินครัวเรือนตามมา และเกิดผลกระทบต่อสารเคมีตกค้างในสิ่งแวดล้อม

ท่องเที่ยวและบริการ

การท่องเที่ยวของจังหวัดหนองบัวลำภู มีต้นทุนทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ เนื่องจากเป็นเมืองที่มีประวัติศาสตร์ยาวนาน มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นอัตลักษณ์ มีภูมิประเทศสวยงาม ภูเขาล้อมรอบ รวมทั้งมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเชิงนิเวศน์ที่โดดเด่น แต่ยังคงขาดการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวให้เป็นที่น่าสนใจ เช่น เส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ขาดสถานที่ให้บริการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน ทำให้ไม่มีจุดดึงดูดความสนใจ จากปีที่ผ่านมา พ.ศ. ๒๕๖๓ จังหวัดหนองบัวลำภูมีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น จำนวน ๙๖,๘๒๒ คน ลดลงจาก ปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๔๘.๐๙ (๑๘๖,๕๓๑ คน) มูลค่ารายได้จากการท่องเที่ยวในจังหวัดหนองบัวลำภูปี ๒๕๖๓ มูลค่า ๑๘๘.๒๘ ล้านบาท ลดลงจากปี ๒๕๖๒ จำนวน ๒๒๐.๑๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๙๐ เป็นลำดับที่ ๗๗ ของประเทศ ทั้งนี้ เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ส่งผลกระทบต่อการเดินทางท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติและคนไทยลดลง และรายได้จากการท่องเที่ยวลดลงเป็นจำนวนมาก

ทิศทางการพัฒนาและการแก้ไขปัญหา

(๑) จากการดำเนินงานปีที่ผ่านมา มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ลดลงจากปี ๒๕๖๒ จำนวน ๘๘๒ ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ ๓ และรายได้ต่อหัวประชากรลดลง จำนวน ๑,๖๒๐ บาท หรือลดลงร้อยละ ๒.๗ โดยจังหวัดมุ่งเน้นการเพิ่มรายได้ให้ประชาชน การส่งเสริมด้านศักยภาพการผลิตตั้งแต่ต้นทาง ได้แก่ ด้านโครงการพื้นฐานพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งให้ปลอดภัย ปรับปรุงเส้นทางสายหลักและสายรองเพื่อขยายโครงข่ายคมนาคมรองรับปริมาณการขนส่งที่เพิ่มมากขึ้น อำนวยความสะดวกการลงทุนในพื้นที่ และการพัฒนาด้านบุคลากรโดยเสริมสร้างศักยภาพและทักษะฝีมือกลุ่มแรงงาน/วิสาหกิจ/ผู้ประกอบการ ส่งเสริมการรวมกลุ่มสหกรณ์เพื่อพัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานตลอดจนการจัดงาน Roadshow ในจังหวัดและภูมิภาค เพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุน และการจัดจำหน่ายสินค้าในระดับภูมิภาค

(๒) ส่งเสริมเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ โดยการส่งเสริมการเพิ่มผลผลิต การแปรรูป การตลาด และการยกระดับภาคการเกษตรสู่เกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ และการพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน ด้านการเกษตรเพื่อปรับเปลี่ยนไปสู่เกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ ลดการใช้สารเคมีและพัฒนาเกษตรทางเลือกเพื่อสร้างรายได้ อย่างยั่งยืนปรับปรุงแหล่งน้ำที่เป็นปัจจัยการผลิตให้เพียงพอต่อการทำการเกษตร การสนับสนุนองค์ความรู้ด้านการเกษตรแก่เกษตรกรรวมกลุ่มและสหกรณ์ การแปรรูปและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร และขยายช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตร

(๓) มุ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว เพื่ออำนวยความสะดวกการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวอื่น ๆ นอกจากนี้ยังได้เน้นการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวในพื้นที่ เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ การสร้าง Land Mark sky walk ที่ช่องเขาขาดอำเภอโนนสัง ส่งเสริมการค้าการท่องเที่ยวของจังหวัด จัดกิจกรรมการแสดงแสง สี เสียง ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีพื้นบ้าน และการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ Roadshow การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ของจังหวัดหนองบัวลำภูเพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายในระดับภูมิภาค เป็นต้น

๒. มิติด้านสังคม

ด้านสุขภาพและความเป็นอยู่ มีจำนวนโรงพยาบาลทั้งสิ้น ๗ แห่ง (ประกอบด้วยโรงพยาบาลของรัฐ จำนวน ๖ แห่ง เอกชน ๑ แห่ง) โดยในปี ๒๕๖๔ มีสัดส่วนแพทย์ต่อประชากร คิดเป็น ๑ : ๔,๒๘๑ คน มีจำนวนผู้ป่วยกลุ่มเสี่ยงโรคเรื้อรัง ได้แก่ โรคเบาหวาน ความดันโลหิต โรคอ้วน และโรคไม่ติดต่ออื่น ๆ จำนวนกว่า ๖๘,๘๑๐ คน สาเหตุเนื่องจากมีพฤติกรรมการดำรงชีวิตที่ไม่ถูกสุขลักษณะ อีกทั้งการทำเกษตรกรรมที่พึ่งสารเคมีเป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน

ด้านการศึกษา ปี ๒๕๖๔ มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาดำเนินการต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานของประเทศเกือบทุกระดับ มีค่าเฉลี่ยระดับสติปัญญา (IQ) ของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ อยู่ที่ ๑๐๕.๖ (ค่าเฉลี่ยประเทศ ๑๐๒.๘) คะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ทุกระดับ ต่ำกว่าเกณฑ์ของประเทศ ได้แก่ ระดับประถมศึกษาปีที่ ๖ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๓๖.๘๑ (ค่าเฉลี่ยประเทศ ๔๐.๑๙) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ คะแนนเฉลี่ย ๓๓.๘๐ (ค่าเฉลี่ยประเทศ ๓๔.๕๕) และระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ คะแนนเฉลี่ย ๒๙.๙๖ (ค่าเฉลี่ยประเทศ ๓๑.๗๕) ผลการประเมินดัชนีชี้วัดความก้าวหน้าของคน (HIA) ด้านการศึกษาเป็นลำดับที่ ๗๓ ของประเทศ

ด้านแรงงาน ปี ๒๕๖๕ มีผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ๒๓๓,๕๘๐ คน ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ ๒๓๐,๗๐๗ คน ผู้ว่างงาน ๒,๘๗๓ คน ผู้รอฤดูกาล ๔๔๕ คน ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนผู้มีงานทำต่อกำลังแรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๗๗ หากพิจารณาสัดส่วนของการว่างงานต่อกำลังแรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๑.๐๔ ตามกำลังแรงงานในช่วงปัจจุบัน จากข้อมูลจะพบว่าผู้ว่างงานมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากการเปิดประเทศหลังสถานการณ์โควิด-๑๙ เกิดจากการจ้างแรงงานเพิ่มมากขึ้น และแรงงานมีความต้องการที่จะไปทำงานนอกพื้นที่ อีกทั้งมีการใช้เครื่องจักรและเทคโนโลยีทดแทนกำลังแรงงานมากขึ้น

ด้านรายได้ จังหวัดหนองบัวลำภูมีรายได้โดยเฉลี่ยต่อครัวเรือน ปี ๒๕๖๔ จำนวน ๒๓,๘๖๗ บาท/เดือน (รายได้เฉลี่ยประเทศ ๒๗,๓๕๒ บาท/เดือน) ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อครัวเรือน จำนวน ๑๗,๘๔๑ บาท/เดือน และมีหนี้สินครัวเรือนเฉลี่ย ๒๙๒,๘๘๘ บาท

ทิศทางการพัฒนาและการแก้ไขปัญหา

จังหวัดได้ดำเนินการบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินโครงการพัฒนาคน สังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้เด็กนักเรียนนักศึกษา การเสริมสร้างทักษะการดูแลสุขภาพที่ดีให้ประชาชน เพื่อแก้ไขปัญหาและป้องกันการเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรัง โรคไม่ติดต่ออื่น ๆ และโรคจากการใช้สารเคมีทางการเกษตร ในด้านของสังคมได้สนับสนุนระบบสาธารณสุขปฐมภูมิ-สาธารณสุขการ ที่มีมาตรฐาน เพื่อความเป็นอยู่และสุขภาวะอนามัยที่ดีขึ้น และการพัฒนาชุมชนเข้มแข็งตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และแนวทางสัมมาชีพอย่างยั่งยืน

๓. มิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรป่าไม้ ปี ๒๕๖๔ มีพื้นที่ป่าจำนวน ๓๐๑,๐๔๑.๕๙ ไร่ คิดเป็น ๑๒.๔๘ ของพื้นที่จังหวัด การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ จำนวน ๙๒๓.๗๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๑ ของเนื้อที่ป่าจังหวัด พบปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่า การแผ้วถางป่า และปัญหาป่าเสื่อมโทรม

การจัดการขยะและน้ำเสีย จังหวัดหนองบัวลำภูมีปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้น ๓๒๕ ตัน/วัน ทั้งนี้สามารถนำไปกำจัดถูกหลักสุขาภิบาลเพียง ๙๓.๐๔ ตัน/วัน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๖๓ ของปริมาณที่เกิดขึ้น ปริมาณขยะที่กำจัดไม่ถูกต้องตามวิธีการจำนวน ๒๔.๘๓ ตัน/วัน รวมทั้งเขตให้บริการกำจัดขยะในพื้นที่จังหวัดมีเพียงจำนวน ๕๔ แห่ง จาก อปท. จำนวน ๖๘ แห่ง ทำให้ระบบกำจัดขยะยังไม่เพียงพอต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ปัญหาน้ำเสียจากชุมชน มีปริมาณน้ำเสียเกิดขึ้นทั้งหมด ๓๐,๘๗๘.๓๕ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ซึ่งพื้นที่จังหวัดหนองบัวลำภูยังไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐาน

ทิศทางการพัฒนาและการแก้ไขปัญหา

เน้นการดำเนินการในระดับพื้นที่ เพื่อฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนตั้งแต่ต้นทาง โดยป้องกันและรักษาแนวชายป่าชุมชนและพื้นที่ต้นน้ำ เช่น การทำฝายผสมผสานเพื่อฟื้นฟูและรักษาสมดุลพื้นที่ต้นน้ำ การจัดทำแนวกันไฟป่าและหมอกควันในส่วนของการจัดการขยะชุมชน เพื่อมุ่งสู่จังหวัดสะอาดและโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช อันเนื่องมาจากพระราชดำริโดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่ายในการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชและการจัดทำสวนพฤกษศาสตร์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

การวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู

๑. การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด

จุดแข็ง (S) ปัจจัยภายใน

- ๑) โรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญในจังหวัดได้รับการรับรองมาตรฐานสากล มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้
- ๒) มีแหล่งผลิตผ้าทอมือหลากหลาย ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีคุณภาพและมีอัตลักษณ์โดดเด่น เป็นที่ต้องการของตลาด
- ๓) โรงงานอุตสาหกรรมมีการจัดการวัตถุดิบการเกษตรร่วมกับหน่วยงานในพื้นที่ และชุมชนที่ดี
- ๔) สามารถพัฒนาอุตสาหกรรมพลังงานไฟฟ้าชีวมวลเป็นแหล่งพลังงานในจังหวัดได้
- ๕) มีการบูรณาการหน่วยงานเครือข่ายเพื่อสนับสนุนเทคโนโลยีทางการเกษตรเพื่อแก้ปัญหาการผลิตของภาคเกษตร นอกเขตชลประทาน
- ๖) โรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ได้รับการรับรองเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวครบทุกโรงงาน
- ๗) มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย สามารถพัฒนาห่วงโซ่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการในรูปแบบท่องเที่ยวชุมชน เชิงสุขภาพ เชิงนิเวศ เชิงวัฒนธรรม และเชิงเกษตร เพื่อสนับสนุนนโยบายจังหวัดด้านการท่องเที่ยว

จุดอ่อน (W) ปัจจัยภายใน

- ๑) ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ในภาคอุตสาหกรรมการผลิต มีประสิทธิภาพน้อย
- ๒) แรงงานภาคเกษตรส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ยังใช้การผลิตแบบดั้งเดิม ขาดความรู้ความเข้าใจในด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมที่จะสามารถลดต้นทุน เพิ่มผลผลิต เพิ่มคุณภาพการผลิตและยืดอายุสินค้า
- ๓) มีการใช้ยาฆ่าแมลงและสารเคมีกำจัดวัชพืชในภาคเกษตรจำนวนมาก ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและมาตรฐานเกษตรปลอดภัย
- ๔) ผู้ผลิตสินค้า OTOP ขาดองค์ความรู้การออกแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุกิจกรรมและการทำการตลาดสมัยใหม่ รวมถึงการส่งต่อให้ทายาท
- ๕) การประชาสัมพันธ์ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญ ๆ และการท่องเที่ยว การเข้าถึงยังไม่ดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยว
- ๖) ผู้ประกอบการมีคุณสมบัติไม่เข้าเกณฑ์การพิจารณาของแหล่งเงินทุน ทำให้การเข้าถึงแหล่งเงินทุนน้อย

โอกาส (O) ปัจจัยภายนอก

- ๑) แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มุ่งเน้นสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เพื่อยกระดับกระบวนการโดยประยุกต์ต่อยอดงานวิจัย วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ๒) แนวโน้มการบริโภคอาหารปลอดภัย เพื่อส่งเสริมสุขภาพ มีความนิยมอย่างต่อเนื่อง
- ๓) การเติบโตของธุรกิจ Online ทำให้ผู้ประกอบการมีโอกาสในการขายและเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าได้มากขึ้น
- ๔) รัฐบาลมีนโยบาย BCG Model ในการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับภารกิจของกระทรวงอุตสาหกรรม เช่น การส่งเสริมเกษตรแปรรูป การพัฒนา SMEs การพัฒนานวัตกรรม การใช้เทคโนโลยี การเร่งรัดควบคุมมลพิษ และการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล

- ๕) แนวโน้มการแก้ไขผังเมืองให้สามารถประกอบกิจการโรงงานได้ในหลายพื้นที่ โดยการปรับแก้ในส่วนข้อกำหนดของกฎกระทรวง การบังคับใช้ผังเมืองรวมให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่
- ๖) สังคมผู้สูงอายุและความต้องการอาหารที่มีคุณภาพและปลอดภัย ส่งผลต่อการลงทุนด้านอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร

อุปสรรค (T) ปัจจัยภายนอก

- ๑) การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ส่งผลกระทบต่อให้ห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมชะลอตัว ส่งผลต่อการประกอบกิจการ แม้ว่าสถานการณ์จะเริ่มดีขึ้นแต่ต้องใช้เวลาฟื้นตัว
- ๒) แรงงานมีทางเลือกต่อการทำงานในอุตสาหกรรมจังหวัดใกล้เคียง ส่งผลต่อการขาดแรงงานศักยภาพสูง
- ๓) ข้อจำกัดด้านการงบประมาณของภาครัฐไม่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมายที่จะพัฒนา
- ๔) ภัยธรรมชาติ และความแปรปรวนของสภาพอากาศ มีผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตทางการเกษตร ส่งผลให้ผลผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมการเกษตรมีความไม่แน่นอน
- ๕) การขับเคลื่อนนโยบายในจังหวัดไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากปรับเปลี่ยนผู้บริหารระดับสูงบ่อย
- ๖) ผังเมืองรวมจังหวัดหนองบัวลำภู เป็นอุปสรรคและข้อห้ามต่อการตั้งโรงงานที่มีศักยภาพและมีความจำเป็นขั้นพื้นฐานของจังหวัด เช่น อุตสาหกรรมเกษตร อุตสาหกรรมบริการ และอุตสาหกรรมด้านพลังงาน (โรงงานพลังงานไฟฟ้าจากโซลาร์เซลล์)

๒. ทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัด ด้วยกลยุทธ์ TOWS Matrix

สำหรับทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู จากการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม การท่องเที่ยว ตลอดจนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้วยการวิเคราะห์ (SWOT Analysis) ของจังหวัด ควบคู่กับการประมวลสภาพข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญของจังหวัด รวมถึงยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล แผนปฏิบัติการกระทรวงอุตสาหกรรม แผนปฏิบัติการสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ทำให้สามารถกำหนดทิศทางหรือนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัด โดยใช้เครื่องมือวิเคราะห์กลยุทธ์ด้วยการสร้างความสัมพันธ์ TOWS Matrix ดังนี้

(๑) กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy) เป็นกลยุทธ์การนำเอาจุดแข็งมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับโอกาสที่ได้รับจากภายนอก เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน

จุดแข็ง (S) ปัจจัยภายใน	โอกาส (O) ปัจจัยภายนอก
๑) โรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญในจังหวัดได้รับการรับรองมาตรฐานสากล มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรม มาประยุกต์ใช้	๑) แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มุ่งเน้นสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เพื่อยกระดับกระบวนการโดยประยุกต์ต่อยอดงานวิจัยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
๒) มีแหล่งผลิตผ้าทอมือหลากหลาย ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีคุณภาพและมีอัตลักษณ์โดดเด่น เป็นที่ต้องการของตลาด	๒) แนวโน้มการบริโภคอาหารปลอดภัย เพื่อส่งเสริมสุขภาพ มีความนิยมอย่างต่อเนื่อง
๓) โรงงานอุตสาหกรรมมีการจัดการวัตถุดิบ การเกษตรร่วมกับหน่วยงานในพื้นที่ และชุมชนที่ดี	

<p>๔) สามารถพัฒนาอุตสาหกรรมพลังงานไฟฟ้าชีวมวล เป็นแหล่งพลังงานในจังหวัดได้</p> <p>๕) มีการบูรณาการหน่วยงานเครือข่ายเพื่อสนับสนุน เทคโนโลยีทางการเกษตรเพื่อแก้ปัญหาการผลิต ของภาคเกษตร นอกเขตชลประทาน</p> <p>๖) โรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ได้รับการ รับรองเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวครบทุกโรงงาน</p> <p>๗) มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย สามารถพัฒนาห่วงโซ่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการในรูปแบบท่องเที่ยวชุมชน เชิงสุขภาพ เชิงนิเวศ เชิงวัฒนธรรม และเชิงเกษตร เพื่อสนับสนุนนโยบายจังหวัดด้านการท่องเที่ยว</p>	<p>๓) การเติบโตของธุรกิจ Online ทำให้ผู้ประกอบการมีโอกาสในการขายและเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าได้มากขึ้น</p> <p>๔) รัฐบาลมีนโยบาย BCG Model ในการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับภารกิจของกระทรวงอุตสาหกรรม เช่น การส่งเสริมเกษตรแปรรูป การพัฒนา SMEs การพัฒนานวัตกรรม การใช้เทคโนโลยี การเร่งรัดควบคุมมลพิษ และการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล</p> <p>๕) แนวโน้มการแก้ไขผังเมืองให้สามารถประกอบกิจการโรงงานได้ในหลายพื้นที่ โดยการปรับแก้ในส่วนข้อกำหนดของกฎกระทรวง การบังคับใช้ผังเมืองรวมให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่</p> <p>๖) สังคมผู้สูงอายุและความต้องการอาหารที่มีคุณภาพ ประโยชน์ต่อสุขภาพ ส่งผลต่อการลงทุนด้านอุตสาหกรรม แปรรูปการเกษตร</p>
---	--

<p>กลยุทธ์เชิงรุก (SO)</p> <p>๑) ยกระดับขีดความสามารถและพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรม เพื่อรองรับ BCG Model</p> <p>๒) ส่งเสริมการตลาดเพื่อรองรับตลาดวิถีใหม่ (New/ Next Normal)</p> <p>๓) พัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมตลอดห่วงโซ่อุปทาน</p> <p>๔) พัฒนาและยกระดับสินค้าเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูงอย่างเป็นระบบ</p>

(๒) กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategy) เป็นกลยุทธ์การนำจุดแข็งมาลดผลกระทบที่เกิดจากอุปสรรคภายนอก

จุดแข็ง (S) ปัจจัยภายใน	อุปสรรค (T) ปัจจัยภายนอก
<p>๑) โรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญในจังหวัดได้รับการรับรองมาตรฐานสากล มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้</p> <p>๒) มีแหล่งผลิตผ้าทอมือหลากหลาย ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีคุณภาพและมีอัตลักษณ์โดดเด่น เป็นที่ต้องการของตลาด</p> <p>๓) โรงงานอุตสาหกรรมมีการจัดการวัตถุดิบ การเกษตรร่วมกับหน่วยงานในพื้นที่ และชุมชนที่ดี</p> <p>๔) สามารถพัฒนาอุตสาหกรรมพลังงานไฟฟ้าชีวมวล เป็นแหล่งพลังงานในจังหวัดได้</p>	<p>๑) การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ส่งผลกระทบให้ห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมชะลอตัว ส่งผลต่อการประกอบการ แม้ว่าสถานการณ์จะเริ่มดีขึ้นแต่ต้องใช้เวลาฟื้นตัว</p> <p>๒) แรงงานมีทางเลือกต่อการทำงานในอุตสาหกรรมจังหวัดใกล้เคียง ส่งผลต่อการขาดแรงงานศักยภาพสูง</p> <p>๓) ข้อจำกัดด้านการงบประมาณของภาครัฐ ไม่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมายที่จะพัฒนา</p> <p>๔) ภัยธรรมชาติ และความแปรปรวนของสภาพอากาศ มีผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตทางการเกษตร ส่งผลให้</p>

<p>๕) มีการบูรณาการหน่วยงานเครือข่ายเพื่อสนับสนุนเทคโนโลยีทางการเกษตรเพื่อแก้ปัญหาการผลิตของภาคเกษตร นอกเขตชลประทาน</p> <p>๖) โรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ได้รับการรับรองเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวครบทุกโรงงาน</p> <p>๗) มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย สามารถพัฒนาห่วงโซ่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการในรูปแบบท่องเที่ยวชุมชน เชิงสุขภาพ เชิงนิเวศ เชิงวัฒนธรรม และเชิงเกษตร เพื่อสนับสนุนนโยบายจังหวัดด้านการท่องเที่ยว</p>	<p>ผลผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมการเกษตรมีความไม่แน่นอน</p> <p>๕) การขับเคลื่อนนโยบายในจังหวัดไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากปรับเปลี่ยนผู้บริหารระดับสูงบ่อย</p> <p>๖) ผังเมืองรวมจังหวัดหนองบัวลำภู เป็นอุปสรรคและข้อห้ามต่อการตั้งโรงงานที่มีศักยภาพและมีความจำเป็นขั้นพื้นฐานของจังหวัด เช่น อุตสาหกรรมการเกษตร อุตสาหกรรมบริการ และอุตสาหกรรมด้านพลังงาน (โรงงานพลังงานไฟฟ้าจากโซลาร์เซลล์)</p>
---	---

<p>กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST)</p> <p>๑) การพัฒนาทักษะแรงงานคุณภาพของอุตสาหกรรมที่สำคัญ</p> <p>๒) ยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน ด้วยการแปรรูปเกษตรมูลค่าสูง เพื่อลดความเหลื่อมล้ำด้านเศรษฐกิจและสังคม</p>
--

(๓) กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy) เป็นกลยุทธ์การลดหรือแก้ไขจุดอ่อนด้วยการใช้ประโยชน์จากโอกาส

จุดอ่อน (W) ปัจจัยภายใน	โอกาส (O) ปัจจัยภายนอก
<p>๑) ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ในภาคอุตสาหกรรมการผลิตมีประสิทธิภาพน้อย</p> <p>๒) แรงงานภาคเกษตรส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ยังใช้การผลิตแบบดั้งเดิม ขาดความรู้ความเข้าใจในด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมที่จะสามารถลดต้นทุนเพิ่มผลผลิต เพิ่มคุณภาพการผลิตและยืดอายุสินค้า</p> <p>๓) มีการใช้ยาฆ่าแมลงและสารเคมีกำจัดวัชพืชในภาคเกษตรจำนวนมาก ส่งผลต่อสุขภาพและมาตรฐานเกษตรปลอดภัย</p> <p>๔) ผู้ผลิตสินค้า OTOP ขาดองค์ความรู้การออกแบบผลิตภัณฑ์ บรรลุภัณฑ์และการทำการตลาดสมัยใหม่ รวมถึงการส่งต่อให้ทายาท</p> <p>๕) การประชาสัมพันธ์ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญ ๆ และการท่องเที่ยว การเข้าถึง ยังไม่ดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยว</p> <p>๖) ผู้ประกอบการมีคุณสมบัติไม่เข้าเกณฑ์ การพิจารณาของแหล่งเงินทุน ทำให้การเข้าถึงแหล่งเงินทุนน้อย</p>	<p>๑) แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มุ่งเน้นสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เพื่อยกระดับกระบวนการโดยประยุกต์ต่อยอดงานวิจัย วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม</p> <p>๒) แนวโน้มการบริโภคอาหารปลอดภัย เพื่อส่งเสริมสุขภาพ มีความนิยมอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๓) การเติบโตของธุรกิจ Online ทำให้ผู้ประกอบการมีโอกาสในการขายและเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าได้มากขึ้น</p> <p>๔) รัฐบาลมีนโยบาย BCG Model ในการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับภารกิจของกระทรวงอุตสาหกรรม เช่น การส่งเสริมเกษตรแปรรูป การพัฒนา SMEs การพัฒนานวัตกรรม การใช้เทคโนโลยี การเร่งรัดควบคุมมลพิษ และการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล</p> <p>๕) แนวโน้มการแก้ไขผังเมืองให้สามารถประกอบกิจการโรงงานได้ในหลายพื้นที่ โดยการปรับแก้ในส่วนข้อกำหนดของกฎกระทรวง การบังคับใช้ผังเมืองรวมให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่</p>

	๖) สังคมผู้สูงอายุและความต้องการอาหารที่มีคุณภาพ ต่อสุขภาพ ส่งผลต่อการลงทุนด้านอุตสาหกรรม แปรรูป การเกษตร
--	---

กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO)

- ๑) ปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิตเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
- ๒) จัดให้มีการเทศกาลประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น พร้อมทั้งสร้างการรับรู้สู่ภายนอก

(๔) กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WT Strategy) เป็นกลยุทธ์การลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงอุปสรรคภายนอก

จุดอ่อน (W) ปัจจัยภายใน	อุปสรรค (T) ปัจจัยภายนอก
<p>๑) ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ในภาคอุตสาหกรรมการผลิต มีประสิทธิภาพน้อย</p> <p>๒) แรงงานภาคเกษตรส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ยังใช้การผลิตแบบดั้งเดิม ขาดความรู้ความเข้าใจในด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมที่จะสามารถลดต้นทุนเพิ่มผลผลิต เพิ่มคุณภาพการผลิตและยืดอายุสินค้า</p> <p>๓) มีการใช้ยาฆ่าแมลงและสารเคมีกำจัดวัชพืชในภาคเกษตรจำนวนมาก ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและมาตรฐานเกษตรปลอดภัย</p> <p>๔) ผู้ผลิตสินค้า OTOP ขาดองค์ความรู้การออกแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และการทำการตลาดสมัยใหม่ รวมถึงการส่งต่อให้ทายาท</p> <p>๕) การประชาสัมพันธ์ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญ ๆ และการท่องเที่ยว การเข้าถึง ยังไม่ดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยว</p> <p>๖) ผู้ประกอบการมีคุณสมบัติไม่เข้าเกณฑ์ การพิจารณาของแหล่งเงินทุน ทำให้การเข้าถึงแหล่งเงินทุนน้อย</p>	<p>๑) การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ส่งผลกระทบต่อให้ห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมชะลอตัว ส่งผลต่อการประกอบการ แม้ว่าสถานการณ์จะเริ่มดีขึ้นแต่ต้องใช้เวลาฟื้นตัว</p> <p>๒) แรงงานมีทางเลือกต่อการทำงานในอุตสาหกรรมจังหวัดใกล้เคียง ส่งผลการขาดแรงงานศักยภาพสูง</p> <p>๓) ข้อจำกัดด้านการงบประมาณของภาครัฐไม่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมายที่จะพัฒนา</p> <p>๔) ภัยธรรมชาติ และความแปรปรวนของสภาพอากาศ มีผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตทางการเกษตร ส่งผลกระทบต่อผลผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมเกษตรมีความไม่แน่นอน</p> <p>๕) การขับเคลื่อนนโยบายในจังหวัดไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากปรับเปลี่ยนผู้บริหารระดับสูงบ่อย</p> <p>๖) ผังเมืองรวมจังหวัดหนองบัวลำภู เป็นอุปสรรคและข้อห้ามต่อการตั้งโรงงานที่มีศักยภาพและมีความจำเป็นขั้นพื้นฐานของจังหวัด เช่น อุตสาหกรรมการเกษตร อุตสาหกรรมบริการ และอุตสาหกรรมด้านพลังงาน (โรงงานพลังงานไฟฟ้าจากโซลาร์เซลล์)</p>
กลยุทธ์เชิงรับ (WT)	
๑) พัฒนาความรู้และทักษะบุคลากร ทั้งในภาคการเกษตร และภาคอุตสาหกรรมผลิตเพื่อรองรับการเติบโต	

ความต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการ

■ ด้านการบริหารจัดการ

- ๑) สนับสนุนค่าตรวจประเมินรับรองระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม
- ๒) สนับสนุนค่าที่ปรึกษาเรื่องการลงทุนการผลิตและการเพิ่มประสิทธิภาพผลิตภาพการผลิต
- ๓) การจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการบูรณาการร่วมกับชุมชน สถาบันการศึกษา ชุมชน และโรงงานอุตสาหกรรม
- ๔) ส่งเสริมให้มีการใช้พลังงานทดแทน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ตามบ้านเรือน การใช้พลังงานแสงอาทิตย์สำหรับสูบน้ำเพื่อการเกษตร เป็นต้น
- ๕) ส่งเสริมให้มีการกำจัดแมลงทางชีวภาพ (Biotechnology Control) การป้องกัน และกำจัดแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสาน โดยการปฏิบัติการทางเกษตร เพื่อทำให้สิ่งแวดล้อมไม่เหมาะสมกับแมลงศัตรูพืช (Cultural Control) แทนการจัดการด้วยสารเคมีและยาฆ่าแมลงในภาคเกษตร
- ๖) สนับสนุนให้มีช่องทางการจัดจำหน่ายที่ยั่งยืน
- ๗) เข้าถึงแหล่งเงินทุนของ SMEs การตลาด และจับคู่ธุรกิจ

■ ด้านวัตถุดิบ ผลิตภัณฑ์ ด้านเทคโนโลยีการผลิต

- ๑) สนับสนุน SMEs ด้านวัตถุดิบ ผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์ให้ตอบโจทย์ BCG Model และพัฒนาตามห่วงโซ่คุณค่า แบบต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ
 - ๑.๑ BIO ECONOMY เพิ่มมูลค่าของปลา
 - ๑.๒ CIRCULAR ECONOMY เปลี่ยนวัตถุดิบปลา หัว ก้าง หาง จากวัตถุดิบท้องถิ่นให้มีมูลค่าสูง
 - ๑.๓ GREEN ECONOMY ลดมลพิษในชุมชน
- ๒) จัดหาผู้มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยนวัตกรรม การออกแบบผลิตภัณฑ์ ออกแบบบรรจุภัณฑ์ ที่ตอบสนองความต้องการของตลาด เพื่อให้ทันกับแนวโน้มและทิศทางการตลาดโลก
- ๓) การเข้าถึงนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีด้านการแปรรูป หรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ การเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ ด้วยงานวิจัย นวัตกรรม และเทคโนโลยี
- ๔) การสนับสนุนให้เกิดการใช้บรรจุภัณฑ์ที่ทำจากธรรมชาติหรือย่อยสลายง่าย และบรรจุภัณฑ์ที่ยกระดับให้กระตุ้นการซื้อ

■ ด้านการพัฒนาบุคลากร

- ๑) อบรมความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.การถ่ายโอนโรงงานให้ อปท.
- ๒) อบรมความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี นวัตกรรม การผลิต องค์กรความรู้เรื่องอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักรในการผลิต ซึ่งต้องการให้มีการศึกษาดูงาน การยืดระยะเวลาการผลิต การวางแผนในการผลิต
- ๓) อบรมความรู้เกี่ยวกับการจำหน่าย ตลาดออนไลน์ การถ่ายภาพ การเช็คอิน
- ๔) ฝึกอบรมแรงงานนอกระบบ ด้านการส่งเสริมการแปรรูป
- ๕) การสร้างนักศึกษาที่ยังไม่ตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการ ต้องการให้มีหลักสูตรที่มาจากความต้องการของสถานประกอบการ หรือจะเป็นการเปิดหลักสูตรระยะสั้น การต่อยอดเรื่องนวัตกรรม

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์ :

“อุตสาหกรรมการผลิต การเกษตร การแปรรูป และวิสาหกิจชุมชน
ที่รับผิดชอบต่อสังคมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน”

๓.๒.๒ พันธกิจ :

- ๑) เพิ่มศักยภาพการผลิตและการแปรรูปมุ่งสู่มาตรฐาน
- ๒) สร้างความตระหนักด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา :

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ การเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อยกระดับ
มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วย BCG Model
แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ การพัฒนาผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต และการแข่งขัน

เป้าประสงค์

- ๑) เพื่อยกระดับมาตรฐาน และการเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาคุณภาพ
- ๒) เพื่อให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตร การผลิต การแปรรูปวิสาหกิจชุมชนมีศักยภาพ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- ๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP ภาคอุตสาหกรรมการผลิตร้อยละ ๒
- ๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาร้อยละ ๕

กลยุทธ์ภายใต้แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ การเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อยกระดับมาตรฐาน
และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วย BCG Model

- กลยุทธ์ที่ ๑.๑ ยกกระดับโรงงานสู่มาตรฐานการจัดการคุณภาพและสิ่งแวดล้อม
- กลยุทธ์ที่ ๑.๒ สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า OTOP เพื่อเพิ่มรายได้
- กลยุทธ์ที่ ๑.๓ ปรับปรุงผลิตภาพการผลิตเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
- กลยุทธ์ที่ ๑.๔ รักษาระดับมาตรฐานสินค้า OTOP เพื่อการเติบโตที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ การพัฒนาผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต และการแข่งขัน

- กลยุทธ์ที่ ๒.๑ พัฒนาการความรู้และทักษะบุคลากรภาคอุตสาหกรรมผลิตเพื่อรองรับการเติบโตทางธุรกิจ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายกลยุทธ์

แนวทางการพัฒนา	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย
แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : การเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อยกระดับ มาตรฐาน และเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมด้วย BCG Model	๑.๑ ยกระดับโรงงานสู่ มาตรฐานการจัดการ คุณภาพและสิ่งแวดล้อม	➤ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโรงงาน ที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน ระดับชาติหรือสากล	ร้อยละ ๕
	๑.๒ สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า OTOP เพื่อเพิ่มรายได้	➤ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP ภาคอุตสาหกรรมการผลิต	ร้อยละ ๒
	๑.๓ ปรับปรุงผลิตภาพ การผลิตเพื่อเพิ่ม ความสามารถในการ แข่งขัน	➤ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิต ภาพการผลิต	ร้อยละ ๑๐
	๑.๔ รักษาระดับมาตรฐาน สินค้า OTOP เพื่อการ เติบโตที่ยั่งยืน	➤ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP ภาคอุตสาหกรรมการผลิต	ร้อยละ ๒
แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ : การพัฒนาผู้ประกอบการเพื่อเพิ่ม ศักยภาพการผลิต และการแข่งขัน	๒.๑ พัฒนาความรู้และ ทักษะบุคลากร ภาคอุตสาหกรรมการผลิต เพื่อรองรับการเติบโตทาง ธุรกิจ	➤ ร้อยละความพึงพอใจของผู้ เข้ารับการฝึกอบรม/สัมมนา ➤ ร้อยละของความรู้ของผู้เข้า รับการฝึกอบรม/สัมมนา ➤ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิต ภาพแรงงาน	ร้อยละ ๗๕ ร้อยละ ๗๕ ร้อยละ ๓

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : การเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อยกระดับมาตรฐาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วย BCG Model						
กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	ปีงบประมาณที่ดำเนินการ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑.๑ ยกกระดับโรงงานสู่มาตรฐานการจัดการคุณภาพและสิ่งแวดล้อม	๑. ให้คำปรึกษาแนะนำโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อยกระดับสู่มาตรฐานระดับชาติหรือสากล	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐
	๒. บริหารจัดการน้ำและวางระบบธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	๐.๑๐	๐.๑๐	๐.๑๐	๐.๑๐	๐.๑๐
๑.๒ สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า OTOP เพื่อเพิ่มรายได้	โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตจากปลาเชิงพาณิชย์ สู่เกษตรมูลค่าสูงเพื่อรองรับการท่องเที่ยวภูมิปัญญาและธรรมชาติ	๑.๐๐	๑.๐๐	๑.๐๐	๑.๐๐	๑.๐๐
๑.๓ ปรับปรุงผลิตภาพการผลิตเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน	๑. ให้คำปรึกษาแนะนำโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต การลดต้นทุนการผลิตและการเพิ่มผลิตภาพการผลิต	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐
	๒. พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐
	๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรม	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐
๑.๔ รักษาระดับมาตรฐานสินค้า OTOP เพื่อการเติบโตที่ยั่งยืน	ให้คำปรึกษาแนะนำ การรักษาระดับมาตรฐานสินค้า OTOP	๐.๑๐	๐.๑๐	๐.๑๐	๐.๑๐	๐.๑๐
รวมงบประมาณแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑		๓.๒๐	๓.๒๐	๓.๒๐	๓.๒๐	๓.๒๐

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ : พัฒนาผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต และการแข่งขัน						
กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	ปีงบประมาณที่ดำเนินการ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๒.๑ พัฒนา ความรู้และทักษะ บุคลากร ภาคอุตสาหกรรม การผลิตเพื่อ รองรับการเติบโต ทางธุรกิจ	๑. ฝึกอบรมบุคลากรผู้เกี่ยวข้องกับ ภาคอุตสาหกรรมการผลิตทั้งภาครัฐ และเอกชน เพื่อรองรับการเติบโต ทางธุรกิจ	๐.๑๐	๐.๑๐	๐.๑๐	๐.๑๐	๐.๑๐
	๒. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ ผลิตภัณฑ์ชุมชน ด้วยการออกแบบ และเทคโนโลยีฟอกย้อมและตกแต่ง สำเร็จ	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐
	๓. พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม การผลิตผ้าทอมือ การออกแบบและ ตัดเย็บผ้าสำเร็จรูป	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๐
รวมงบประมาณแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒		๑.๑๐	๑.๑๐	๑.๑๐	๑.๑๐	๑.๑๐

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ) จำนวน ๙ โครงการ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	๑. โครงการติดตามและประเมินผลตามนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กระทรวงอุตสาหกรรม กำหนดให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภูต้องมีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของกลุ่มต่าง ๆ ตามแผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยมีกิจกรรมการดำเนินงานเจ้าหน้าที่ติดตามประเมินผลการดำเนินงานของจังหวัด จำนวน ๒ กิจกรรม คือติดตามและจัดเก็บค่าธรรมเนียมทุกประเภท และกิจกรรมติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานระดับจังหวัด ซึ่งปัจจุบัน โครงการต่าง ๆ จำเป็นที่จะต้องมีการติดตามและประเมินผล เพื่อทราบถึงผลการดำเนินงานและนำผลที่ได้มาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากยิ่งขึ้น เพื่อให้การดำเนินงานตามโครงการเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู จึงได้จัดทำโครงการติดตามประเมินผลตามนโยบายและยุทธศาสตร์ระดับจังหวัดดังกล่าวขึ้นมา
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อให้มีข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานนำเสนอผู้บริหารและจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ส่งให้กองตรวจราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ๒. เพื่อทราบถึงปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานตามแผน/ผลการดำเนินงานของหน่วยงาน ประจำปีงบประมาณ และสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนงานในปีงบประมาณต่อไปได้ ๓. เพื่อให้การดำเนินงานของโครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต : รายงานสรุปผลการทำงานและรายงานผลการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ผลลัพธ์ : ๑. การจัดเก็บค่าธรรมเนียมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ๒. ผู้ประกอบการมาชำระค่าธรรมเนียมตามระยะเวลาที่กำหนด ๓. ทราบปัญหาอุปสรรคในการชำระค่าธรรมเนียม ๔. การดำเนินงานตามโครงการต่าง ๆ ตามภารกิจและยุทธศาสตร์ของกระทรวงอุตสาหกรรมบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ติดตามและจัดเก็บค่าธรรมเนียมทุกประเภท (ค่าธรรมเนียมรายปี ค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาต รวมทั้งรายได้จากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ขยายโรงงาน การโอนใบอนุญาตฯ ค่าปรับ ค่าขอและการจดทะเบียนเครื่องจักร และค่าธรรมเนียมเหมืองแร่) ในปีงบประมาณไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ ๒. ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานระดับจังหวัด เดือนละ ๑ ครั้ง
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้อุตสาหกรรมยุคใหม่ - แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การผลักดันนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ - แผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม การค้า และการลงทุน
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม - กันยายน ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

๘. กิจกรรมสำคัญ	๑. กิจกรรมการติดตามและจัดเก็บค่าธรรมเนียมทุกประเภท ๒. ติดตามผลการดำเนินงานของทุกกลุ่มในสำนักงานและรายงานผลเป็นรายเดือน ๓. สรุปผลการดำเนินงานเสนอผู้บริหาร
๙. งบประมาณ	๒๗๖,๐๐๐ บาท / ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	๒. จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ภายใต้โครงการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ มีความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางกรอบการดำเนินงานและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยในระยะเวลาที่ผ่านมารัฐบาลได้มีนโยบายให้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติราชการของหน่วยงานตามกรอบเวลาของรัฐบาล (๔ ปี) แผนปฏิบัติราชการประจำปี และได้กำหนดให้หน่วยงานต้องจัดทำแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายเงินประจำปีงบประมาณสำหรับหน่วยงานย่อยภายในกรมและแผนในภาพรวม ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมก็ได้ตอบสนองนโยบายและให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับเช่นกัน โดยจัดสรรงบประมาณให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน ๑๖,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นหกพันบาทถ้วน) เพื่อให้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปในเชิงพื้นที่ อันจะนำไปสู่การกำหนดแผนการปฏิบัติงานที่ตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของผู้ประกอบการและประชาชนที่เกี่ยวข้อง รวมถึงประสิทธิภาพของการจัดทำโครงการ/กิจกรรมเพื่อรองรับแผนยุทธศาสตร์ในระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัดและกระทรวงอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้นอีกด้วย
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อผลักดันแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ไปสู่การปฏิบัติ ๒. เพื่อพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและสภาพแวดล้อมใหม่ที่สามารถนำไปใช้เป็นการดำเนินการได้อย่างเหมาะสม ๓. เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำแผนปฏิบัติราชการ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ไปใช้เป็นการดำเนินการจัดค่าของงบประมาณ และใช้เป็นการดำเนินการดำเนินงานต่อไป ๔. เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดหนองบัวลำภู ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน และเจ้าหน้าที่ในสำนักงานฯ ได้มีส่วนร่วมเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดหนองบัวลำภู

๔. ผลผลิต และ ผลลัพธ์ของ โครงการ	ผลผลิต : แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ผลลัพธ์ : ๑. สามารถใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับบริการทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม ที่สนใจภาคอุตสาหกรรมภายในจังหวัด ๒. นำแผนงาน/โครงการ ไปจัดทำคำของบประมาณ เพื่อสนับสนุนส่งเสริมพัฒนา ภาคอุตสาหกรรมในส่วนกลางและระดับจังหวัดที่ตอบสนองความต้องการของ ผู้ประกอบการและประชาชนในพื้นที่
๕. ตัวชี้วัด ความสำเร็จของ โครงการ	มีแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ที่มาจากความเห็นของทุกภาคส่วน ซึ่งเป็นแผนที่ตอบสนองความต้องการและสอดคล้องกับ นโยบายของจังหวัดหนองบัวลำภู
๖. ความ เชื่อมโยงกับ แผนพัฒนา จังหวัด/กลุ่ม จังหวัด	- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การผลักดันนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ - แผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม การค้า และการลงทุน
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม - กันยายน ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖
๘. กิจกรรม สำคัญ	๑. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ๒. จัดทำแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดและเชื่อมโยง ยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรมกับยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด หนองบัวลำภูเผยแพร่
๙. งบประมาณ	๑๖,๐๐๐ บาท / ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	๓. โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมในภูมิภาค
๒. ความสำคัญ ของโครงการ หลักการและ เหตุผล	ภาคอุตสาหกรรมเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญต่อภาคเศรษฐกิจไทยทั้งในแง่มูลค่าเพิ่ม และการจ้างงาน แต่ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา-๑๙ ส่งผล ให้ภาคเศรษฐกิจต้องชะงักตัวลงและส่วนหนึ่งเป็นผลจากความสามารถด้านการแข่งขันของ ภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีข้อจำกัดในแง่การสร้างมูลค่าเพิ่มและความเข้มข้นของการใช้ เทคโนโลยี การส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของ รัฐบาล กระทรวงอุตสาหกรรมและจังหวัด ซึ่งต้องทำต่อเนื่องอย่างเป็นระบบในการ เสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมให้แข่งขันได้ใน ทุกระดับ เพื่อให้เกิดการพัฒนาการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพและมีมูลค่าที่เพิ่มขึ้น สามารถ ยืดหยุ่นอยู่ได้ภายใต้โครงการสร้างเศรษฐกิจของประเทศปัจจุบันที่ยังไม่สามารถรองรับการ เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน อ่อนไหวต่อความผันผวนของเศรษฐกิจ ต้องพึ่งพาเศรษฐกิจ ภายนอกประเทศ เพื่อให้การส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคของหน่วยงานในสังกัด สำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมทั้งในส่วนกลางและสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ซึ่งเป็นตัวแทนของ กระทรวงอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค สามารถตอบสนองต่อประเด็น

	ยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) ในการเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ SMEs รวมทั้งสามารถตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของผู้ประกอบการและประชาชนได้ จึงต้องสร้างองค์ความรู้ให้กับผู้ประกอบการเพื่อให้สามารถพัฒนาศักยภาพและโอกาสของตนในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้วยการส่งเสริมและพัฒนาด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งในกระบวนการผลิตและการออกแบบผลิตภัณฑ์ตามความต้องการของผู้ซื้อและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ตลอดจนส่งเสริมให้มีการสร้างตราสินค้า สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภูจึงได้จัดทำโครงการส่งเสริม SMEs ๔.๐ ด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรมเชิงพาณิชย์
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อสนับสนุนการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจ ชุมชนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเชิงพาณิชย์ระดับจังหวัดให้มีขีดความสามารถในการดำเนินธุรกิจ
๔. ผลผลิต และ ผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต : ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชนที่เข้าร่วมโครงการได้รับนำความรู้ ประสบการณ์ คำปรึกษาแนะนำ และข้อมูลสารสนเทศ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ผลลัพธ์ : ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดสามารถนำความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีนวัตกรรมไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามที่ได้รับบริการคำปรึกษาแนะนำเฉพาะราย ได้
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑) ออกเยี่ยมพบปะผู้ประกอบการ สํารวจ วิเคราะห์ศักยภาพ ๑๐๐ ราย ๒) จัดฝึกอบรม/สัมมนาทางวิชาการ ๑๐๐ ราย ๓) ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง ๒๒๐ ราย และ ๔) บริการให้ความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและผลิตภัณฑ์ชุมชน ๑๒๐ ราย เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการในจังหวัด รวมจำนวน ๕๔๐ ราย
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรม ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม - แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค - แผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม การค้า และการลงทุน
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม - กันยายน ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖
กิจกรรมสำคัญ	จัดฝึกอบรม/สัมมนาทางด้านเทคโนโลยีนวัตกรรม เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาความรู้และเสริมสร้าง ทักษะการบริหารจัดการธุรกิจอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการในระดับจังหวัด ให้มีโครงสร้างด้านเทคโนโลยีนวัตกรรมในกระบวนการผลิต พัฒนาผลิตภัณฑ์ตามความต้องการของตลาด
๘. งบประมาณ	๔๓๑,๐๐๐ บาท / ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	๔. โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันงานด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>สภาวะการณ์ปัจจุบัน ผู้ประกอบการภายในประเทศมีอยู่หลายระดับ ทั้งที่เป็นผู้ประกอบการขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดย่อม รวมถึงผู้ผลิตในชุมชน ผู้ประกอบการบางรายสามารถผลิตสินค้าเพื่อส่งออกได้ แต่มีผู้ประกอบการจำนวนมากที่เป็นผู้ประกอบการขนาดย่อม และผู้ผลิตในชุมชนที่ต้องการการพัฒนาและส่งเสริมเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับ กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้มอบหมายให้สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจัดทำโครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนขึ้น เพื่อเสริมสร้างให้ชุมชนนำภูมิปัญญาและทรัพยากรท้องถิ่นมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งเป็นตัวแทนกระทรวงอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคได้ มอบหมายให้ปฏิบัติงานตามโครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ในการส่งเสริมพัฒนา ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลและเพิ่มขีดความสามารถให้กับผู้ผลิตชุมชนและท้องถิ่น ให้พัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นไปตามเกณฑ์การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และให้ได้รับรองและแสดงเครื่องหมายรับรอง</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อนำภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยสู่สากลและมุ่งเน้นการพัฒนาที่ยั่งยืน ๒. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นให้มีคุณค่าและสามารถสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน ๓. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้รับการรับรองและแสดงเครื่องหมายรับรอง ๔. ส่งเสริมด้านการตลาดขายผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายและสร้างความมั่นใจให้กับผู้ผลิตระดับชุมชนในการทำผลิตภัณฑ์ชุมชนในการทำผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีคุณภาพ ตลอดจนผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชน ๕. เพื่อยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นไปตามมาตรฐานและสอดคล้องตามนโยบายรัฐบาลในโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p>ผลผลิต : ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน OTOP ในพื้นที่จังหวัด ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ปีละ ๔๐ ราย/ผลิตภัณฑ์</p> <p>ผลลัพธ์ : ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน OTOP มีความรู้ความ เข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน เพิ่มศักยภาพทางการแข่งขัน ของธุรกิจ ระดับรากหญ้าให้มีความเข้มแข็งส่งผลให้ผลิตภัณฑ์ชุมชนได้รับการพัฒนาคุณภาพให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย ผู้บริโภคมีความมั่นใจในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ และสามารถก้าวสู่ตลาดระดับสากล</p>
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน OTOP ในพื้นที่จังหวัดได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้น
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนา	- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมยุคใหม่

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค - แผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม การค้า และการลงทุน
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม - กันยายน ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖
๘. กิจกรรมสำคัญ	๑. ให้ความรู้และพัฒนาทักษะการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ๒. ตรวจสอบติดตามผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ๓. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนอย่างต่อเนื่อง
๙. งบประมาณ	๒๓๑,๙๑๒ บาท / ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	๕. โครงการค่าใช้จ่ายแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ภาคเกษตรของประเทศไทย มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากชุมชนส่วนใหญ่กว่าร้อยละ ๔๕ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และประกอบอาชีพเกษตรกรรม และประเทศไทยมีความได้เปรียบในสภาพภูมิประเทศที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ แต่การผลิตในภาคการเกษตรยังขึ้นอยู่กับฤดูกาล และผลผลิตมีคุณภาพต่ำ ล้นตลาดทำให้มีราคาต่ำ ล้นตลาดทำให้มีราคาตกต่ำ ส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อคนต่อปีค่อนข้างต่ำ ส่วนหนึ่งเนื่องจากเกษตรกรขาดความรู้ในด้านการรักษาคุณภาพหรือแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้เป็นสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูง ปลอดภัยและได้มาตรฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรฐานราก ซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ผ่านการสร้างความตระหนักสร้างองค์ความรู้เรื่องการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร การสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบ การสร้างผู้ประกอบการขนาดย่อมรายใหม่ให้กระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ เพื่อให้เกษตรกรฐานรากให้มีความภาคภูมิใจและมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอย่างมั่นคง มั่งคั่ง อย่างยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้กับเกษตรกรในจังหวัดหนองบัวลำภู ให้มีความมั่นคงด้านอาชีพ และ มั่งคั่งด้านรายได้อย่างยิ่งยืน ๒. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร (Value Added) ให้กับเกษตรกรจังหวัดหนองบัวลำภู ในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน/ กลุ่มชุมชนการเกษตร/ สหกรณ์การเกษตร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ทั้งด้านการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์และการตลาด ๓. เพื่อเชื่อมโยงและผลักดันงานวิจัยและพัฒนา (R/D) มาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรอย่างเป็นรูปธรรม ๔. เพื่อพัฒนาและยกระดับเกษตรกรไปสู่ธุรกิจเกษตร/ Start Up/SMEs คนตัวเล็ก

๔. ผลผลิต และ ผลลัพธ์ของ โครงการ	ผลผลิต : ๑. สมาชิกกลุ่มเกษตรกรกรกลุ่มเป้าหมาย (กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน การเกษตร/สหกรณ์การเกษตร) เข้าร่วมโครงการฯ ได้รับองค์ความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร มาตรฐาน การตลาด และการบริหารจัดการองค์กร ๒. ผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่ได้รับการพัฒนาด้านผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ได้ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ ผลลัพธ์ : เกษตรกรที่ได้รับการพัฒนามีรายได้เพิ่มขึ้น
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	สมาชิกกลุ่มเกษตรกรกรกลุ่มเป้าหมาย (กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชนการเกษตร/สหกรณ์การเกษตร) เข้าร่วมโครงการฯ สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการประกอบกิจการและมีรายได้เพิ่มขึ้น
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรม ด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม - แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค - แผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม การค้า และการลงทุน
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม - กันยายน ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖
๘. กิจกรรมสำคัญ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. อบรมกลุ่มเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร มาตรฐานผลิตภัณฑ์ ๒. พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ (จ้างเหมา)
๙. งบประมาณ	๑๘๑,๒๗๕ บาท / ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	๖. โครงการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>กระทรวงอุตสาหกรรม ตระหนักถึงความสำคัญของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จึงได้มีนโยบายส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ SMEs ตื่นตัว เพื่อพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพ เป็นไปตามมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง การขอรับบริการมาตรฐานสินค้าและบริการต่าง ๆ จึงเป็นอีกหนึ่งเครื่องมือที่จะทำให้ผู้ผลิต ผู้บริโภค เกิดความเชื่อมั่น สร้างความมั่นใจ ในคุณภาพและมาตรฐานที่ได้รับนั้น</p> <p>สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ในฐานะเป็นหน่วยงานหลักด้านมาตรฐานแห่งชาติ ได้เล็งเห็นความสำคัญ จึงได้กำหนดมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยพัฒนายกระดับ SMEs สู่มาตรฐานที่เหมาะสม มีศักยภาพในการผลิตสินค้าและบริการในเชิงพาณิชย์ออกสู่ตลาด โดยใช้มาตรฐานอุตสาหกรรมเอสเป็นตัวขับเคลื่อน ปัจจุบันมีการประกาศใช้ จำนวน ๒๐๙ มาตรฐาน แบ่งเป็นมาตรฐานสินค้าจำนวน ๑๑๖ มาตรฐาน และมาตรฐานการบริการ จำนวน ๙๓ มาตรฐาน และอยู่ระหว่างกำหนดมาตรฐานใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับความต้องการของภาคธุรกิจอุตสาหกรรม ตลอดจนขับเคลื่อนมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)</p>

	<p>ร่วมกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทั่วประเทศทั้ง ๗๖ จังหวัด ให้เป็นไปตามแผนการดำเนินงานปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ในฐานะผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ส่วนภูมิภาค และเป็นหน่วยรับรองระดับจังหวัด ได้รับมอบหมายให้ดำเนินโครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ด้านมาตรฐาน ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน ผลักดันผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนที่มีความพร้อม ยกระดับสู่มาตรฐานที่เหมาะสม ให้การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์และการบริการ อันเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้บริโภค จึงจัดทำโครงการนี้เพื่อให้ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนที่มีความพร้อมได้รับความรู้ ความเข้าใจในหลักเกณฑ์และวิธีการรับรอง มอก.เอส ให้สามารถนำไปพัฒนาขีดความสามารถในการประกอบกิจการได้อย่างยั่งยืนต่อไป</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อพัฒนาบุคลากรของผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ให้มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์วิธีการขอ การรับรอง มอก.เอส สามารถนำไปพัฒนา ขีดความสามารถในการประกอบกิจการ</p> <p>๒. เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน สามารถขอรับการรับรองมาตรฐานมอก.เอส ให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖</p> <p>๓. เพื่อให้ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภายในจังหวัดหนองบัวลำภู ได้เตรียมความพร้อมในการเข้าถึงแหล่งความรู้ด้านมาตรฐาน ควบคู่กับการส่งเสริมกระบวนการพัฒนาในด้านเทคโนโลยีการผลิต เพื่อเพิ่มผลผลิตสินค้าและบริการ เพิ่มโอกาสด้านการตลาดมากยิ่งขึ้น</p>
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p>ผลผลิต : ๑. ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์วิธีการขอการรับรอง มอก.เอส สามารถนำไปพัฒนาขีดความสามารถในการประกอบกิจการได้</p> <p>๒. ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน สามารถขอรับการรับรองมาตรฐาน มอก.เอส</p> <p>ผลลัพธ์ : ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภายในจังหวัดหนองบัวลำภูได้เตรียมความพร้อมในการเข้าถึงแหล่งความรู้ด้านมาตรฐานควบคู่กับการส่งเสริมกระบวนการพัฒนาในด้านเทคโนโลยีการผลิต เพื่อเพิ่มผลผลิตสินค้าและบริการ เพิ่มโอกาสด้านการตลาดมากยิ่งขึ้น</p>
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>๑. ประชาสัมพันธ์/เชิญชวน ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ SMEs เห็นถึงประโยชน์เกี่ยวกับการรับรอง มอก.เอส จำนวน ๑๒๐ ราย</p> <p>๒. จัดฝึกอบรมให้ความรู้ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ด้านมาตรฐาน เตรียมความพร้อมสำหรับการขอรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) จำนวน ๓๐ ราย</p>
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<p>- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมยุคใหม่</p> <p>- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค</p> <p>- แผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม การค้า และการลงทุน</p>
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม - กันยายน ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

๘. กิจกรรมสำคัญ	จัดอบรมสัมมนาเพื่อเสริมสร้างความรู้ เตรียมความพร้อมสำหรับการขอรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)
๙. งบประมาณ	๕๘,๐๐๐ บาท / ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	๗. โครงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>สถานการณ์สิ่งแวดล้อมและภาวะโลกร้อนอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก ทำให้ทั่วโลกมีความห่วงใยในเรื่องสิ่งแวดล้อมอย่างมาก จนนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริโภคและภาคการผลิตในทุกระดับ โดยเฉพาะภาคการผลิตอุตสาหกรรมที่ต้องเร่งปรับตัวและพัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพ (Green production & Green productivity) ลดการใช้พลังงานและการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ สร้างอาชีพสีเขียว (Green Jobs) เพื่อผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green products) และตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค (Green demands) การเติบโตทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) นอกจากพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสีเขียว การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรม และการบริหารจัดการซ้ำ (Mitigation & Adaptation) ฯลฯ แล้ว สิ่งที่สำคัญสูงสุดในการไปสู่เป้าหมายความสำเร็จได้คือ การณรงค์และสร้างจิตสำนึกของประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศและเป็นผู้รับผลกระทบโดยตรง ทั้งในแง่บวกและลบจากการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ</p> <p>ดังนั้น การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนในชุมชนและเปิดโอกาสให้ชุมชน สถานประกอบการ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการป้องกันและเฝ้าระวังการเกิดปัญหาด้านมลพิษในรูปแบบเครือข่ายการเฝ้าระวังที่เน้นการป้องกันแบบเชิงรุก จึงเป็นเรื่องสำคัญที่สามารถป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้นของสถานประกอบการได้เป็นอย่างดี ซึ่งการดำเนินการเหล่านี้จะส่งผลให้เกิดเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนต้องอาศัยความร่วมมือจากภาคชุมชน สถานประกอบการและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันเฝ้าระวังการเกิดปัญหาด้านมลพิษและนำไปสู่การสร้างมวลชนสัมพันธ์เพื่อการป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นโดยต้องทำอย่างต่อเนื่อง</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อรณรงค์ และสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนในชุมชน ในการช่วยกันกำกับดูแลและเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษสิ่งแวดล้อมจากการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม 2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน สถานประกอบการและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในรูปแบบเครือข่าย ให้มีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษสิ่งแวดล้อมของสถานประกอบการ 3. เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสังคม และ สิ่งแวดล้อมให้กับกลุ่มเป้าหมาย 4. เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการที่มีต่อชุมชนอย่างต่อเนื่อง 5. เพื่อให้เครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมมีการบริหารจัดการเครือข่ายอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน รวมทั้งมีทัศนคติเชิงบวกต่อภาคอุตสาหกรรม

๔. ผลผลิต และ ผลลัพธ์ของ โครงการ	<p>ผลผลิต : การฝึกอบรมและศึกษาดูงานให้แก่สมาชิกเครือข่ายทั้งกลุ่มเดิมและกลุ่มที่จะสร้างขึ้นใหม่</p> <p>ผลลัพธ์ :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สามารถรณรงค์ และสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนในชุมชนในการช่วยกันกำกับดูแลและเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษสิ่งแวดล้อมจากการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม 2. ชุมชน สถานประกอบการและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมของเครือข่ายฯ ในการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษสิ่งแวดล้อมของสถานประกอบการ 3. เครือข่ายร่วมปฏิบัติหน้าที่ในการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการที่มีต่อชุมชนอย่างต่อเนื่อง 4. การบริหารจัดการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อมมีความเข้มแข็งและยั่งยืน รวมทั้งมีทัศนคติเชิงบวกต่อภาคอุตสาหกรรม
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำรวจและกำหนดเขตพื้นที่ในการดำเนินการและประชาสัมพันธ์โครงการ จำนวน ๒๐ ราย 2. ฝึกอบรมเพื่อเพิ่มองค์ความรู้ทางวิชาการที่เกี่ยวข้องให้แก่สมาชิกเครือข่ายทั้งกลุ่มเดิมและกลุ่มที่จะสร้างขึ้นใหม่ จำนวน ๒๐ ราย 3. จัดกิจกรรมสานสัมพันธ์เครือข่ายทั้งกลุ่มเดิม/กลุ่มสร้างขึ้นใหม่ จำนวน ๒๐ ราย
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model - แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model - แผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม – กันยายน ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖
๘. กิจกรรมสำคัญ	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำรวจและกำหนดเขตพื้นที่ในการดำเนินการและประชาสัมพันธ์โครงการ 2. ฝึกอบรมเพื่อเพิ่มองค์ความรู้ทางวิชาการที่เกี่ยวข้องให้แก่สมาชิกเครือข่ายทั้งกลุ่มเดิมและกลุ่มที่จะสร้างขึ้นใหม่ 3. จัดศึกษาดูงาน ณ สถานประกอบการที่มีศักยภาพและประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน 4. จัดกิจกรรมสานสัมพันธ์เครือข่ายทั้งกลุ่มเดิม/กลุ่มสร้างขึ้นใหม่
๙. งบประมาณ	๒๓,๒๐๐ บาท / ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	๘. โครงการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>สถานการณ์สิ่งแวดล้อมและภาวะโลกร้อนในปัจจุบันรวมถึงแนวโน้มในอนาคต ถือเป็นภาวะเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริโภคและการผลิต ในทุกระดับ ภาคอุตสาหกรรมซึ่งเป็นภาคการผลิตที่สำคัญของประเทศ จึงต้องมีการปรับตัว และพัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพและเติบโตแบบเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน ด้วยการลดปัญหาด้านมลพิษและสิ่งแวดล้อมในบริเวณสถานประกอบการและชุมชนใกล้เคียง โดยเฉพาะในพื้นที่ตามลุ่มน้ำสายสำคัญที่ในบางครั้ง</p>

	<p>อาจมีน้ำเสียถูกปล่อยลงมาผ่านท่อระบายน้ำ คู คลองต่าง ๆ ซึ่งแม้ว่าน้ำเสียเหล่านั้นเกิดขึ้นมาจากหลายแหล่งทั้งจากสถานประกอบการ ครุภัณฑ์และภาคการเกษตรก็ตาม แต่ส่วนใหญ่ภาคอุตสาหกรรมถูกมองว่าเป็นตัวการของการเกิดน้ำเสียเป็นลำดับแรกและก่อให้เกิดปัญหาในการประกอบการของโรงงานในพื้นที่เกิดเหตุเป็นอย่างมาก</p> <p>สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาและปรับปรุงจุดอ่อน เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศในด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม จึงได้ดำเนินการในเชิงรุก ด้วยการกำหนดและวางมาตรการในการตรวจสถานประกอบการที่อยู่ริมแม่น้ำสายหลักที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาน้ำเสียอย่างเข้มข้นและต่อเนื่องให้กับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดซึ่งเป็นตัวแทนกระทรวงอุตสาหกรรมในภูมิภาค เพื่อสร้างความตระหนักและป้องกันไม่ให้เกิดสถานประกอบการสร้างมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม อีกทั้งกำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์การปฏิบัติเพื่อสร้างความมั่นใจว่าโรงงานทั้งที่อยู่ริมแม่น้ำและในพื้นที่อื่นทั่วไป ไม่ให้สร้างมลพิษที่ส่งผลกระทบต่อชุมชน โดยกำหนดที่จะนำระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมมาดำเนินการกับสถานประกอบการ เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ตั้งแต่การเริ่มต้นดำเนินการ การเปิดเผยข้อมูลการเข้าไปตรวจสอบข้อมูลและการแก้ไขปัญหาหารือกัน เพื่อนำไปสู่การดูแลสถานประกอบการและเฝ้าระวังอุตสาหกรรมให้ปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาผลกระทบต่อชุมชนและทรัพยากรน้ำและสร้างจิตสำนึกของประชาชน การดำเนินกิจกรรมเพื่อบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นการเปิดโอกาสให้ชุมชนสถานประกอบการ รวมทั้งส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการป้องกันและเฝ้าระวังการเกิดปัญหาด้านมลพิษในรูปแบบเครือข่ายการเฝ้าระวัง ที่เน้นการป้องกันแบบเชิงรุก อันจะส่งผลในการเพิ่มขีดความสามารถการป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้นของสถานประกอบการได้เป็นอย่างดี ซึ่งการดำเนินการเหล่านี้จะเกิดเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนได้ ต้องอาศัยความร่วมมือจากภาคชุมชน สถานประกอบการและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันเฝ้าระวังการเกิดปัญหาด้านมลพิษและนำไปสู่การสร้างมวลชนสัมพันธ์เพื่อการป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อมกันอย่างต่อเนื่อง</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑. เพื่อให้ผู้บริหารอุตสาหกรรมจังหวัด และผู้ปฏิบัติงานในส่วนกลางและภูมิภาคของกระทรวง อุตสาหกรรม มีข้อมูลในการบริหารจัดการ แก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมได้ทันที่</p> <p>๒. เพื่อให้สถานประกอบการในพื้นที่จังหวัดลุ่มน้ำ มีระบบการจัดเก็บข้อมูลเพื่อการวางแผนเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหาในแม่น้ำสายสำคัญ</p> <p>๓. เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการที่มีต่อชุมชนอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๔. เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมของจังหวัด และส่วนที่เกี่ยวข้อง (Stakeholders) ในกลุ่มจังหวัดคณะกรรมการส่งเสริมการดำเนินงานการพัฒนาประสิทธิภาพองค์กรให้สามารถบริหารจัดการเครือข่ายอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน รวมทั้งมีทัศนคติเชิงบวกต่อภาคอุตสาหกรรม</p>
<p>๔. ผลผลิต และ ผลลัพธ์โครงการ</p>	<p>ผลผลิต : มีข้อมูลในการบริหารจัดการน้ำ</p> <p>ผลลัพธ์ : โรงงานอุตสาหกรรมกับชุมชนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข</p>

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	โรงงานและธุรกิจอุตสาหกรรม/SMEs มีการจัดระบบการบริหารจัดการน้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model - แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model - แผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม – กันยายน ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖
๘. กิจกรรมสำคัญ	๑. การดำเนินงานจัดเก็บวิเคราะห์/ตรวจสอบคุณภาพน้ำบริเวณลุ่มน้ำสายหลัก ลำธาร คูคลอง และบึง ที่สำคัญในพื้นที่ต่าง ๆ ๒. กิจกรรมจัดชี้แจงทำความเข้าใจหลักสร้างความยั่งยืนของสถานประกอบการกับชุมชนด้วยธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ๓. กิจกรรมจัดนิทรรศการ เผยแพร่ข้อมูล และฝึกอบรม ๔. กิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้ระหว่างสถานประกอบการที่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล สิ่งแวดล้อมจนประสบความสำเร็จในพื้นที่ให้กับผู้ประกอบการอื่นเพื่อขยายผลการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลอย่างยั่งยืน
๙. งบประมาณ	๒๒,๘๐๐ บาท / ปี
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	๙. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย ได้กำหนดแผนงานยุทธศาสตร์จัดการผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสถานะภูมิอากาศ โครงการพัฒนาและใช้นวัตกรรม ลดมลพิษภาคอุตสาหกรรม ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการวัตถุอันตราย และสิ่งแวดล้อมโครงการพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียวในสวนภูมิภาค (สอจ.) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งเน้นในการส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตมีการประกอบการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสังคม ส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมมีภาพลักษณ์ที่ดี น่าเชื่อถือและประชาชนไว้วางใจ เกิดการสร้างเศรษฐกิจสีเขียว ซึ่งจะทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวม สีเขียวของประเทศ(Green GDP) มีมูลค่าสูงขึ้นด้วย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู จึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเชิญชวนและให้คำแนะนำปรึกษาผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ ๑ ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment) ให้พัฒนาและยกระดับเป็นระดับที่ ๒ ปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity)

๓. วัตถุประสงค์ ของโครงการ	<p>๑. เพื่อเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์โครงการและประโยชน์ที่จะได้รับ ให้แก่ ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัด</p> <p>๒. เพื่อส่งเสริม สนับสนุน ให้ภาคอุตสาหกรรมประกอบกิจการด้วยความรับผิดชอบ ต่อสังคมชุมชนและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๓. เพื่อส่งเสริม สนับสนุน ให้ภาคอุตสาหกรรมเกิดการพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรม สีเขียว อย่างต่อเนื่อง ตามระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว</p> <p>๔. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมทั้งภาครัฐ ชุมชน และอุตสาหกรรม มุ่งสู่การพัฒนา อย่างยั่งยืน</p>
๔. ผลผลิต และ ผลลัพธ์ของ โครงการ	<p>ผลผลิต : สถานประกอบการได้รับการยกระดับใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว จากระดับที่ ๑ เป็นระดับที่ ๒ จำนวน ๑๐ แห่ง/ปี</p> <p>ผลลัพธ์ : สถานประกอบการในจังหวัดหนองบัวลำภู และมีระบบการบริหารจัดการ ด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น เกิดภาพลักษณ์ และทัศนคติที่ดีต่ออุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม ส่งผลให้เกิดความเข้าใจที่ดีและการยอมรับระหว่างอุตสาหกรรมและชุมชน ที่อยู่โดยรอบ</p>
๕. ตัวชี้วัด ความสำเร็จของ โครงการ	<p>๑. สถานประกอบการเข้าร่วมโครงการ จำนวน ๑๐ ราย/ปี</p> <p>๒. สถานประกอบการได้รับการยกระดับใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว จำนวน ๑๐ แห่ง/ปี</p>
๖. ความ เชื่อมโยงกับ แผนพัฒนา จังหวัด/กลุ่ม จังหวัด	<p>- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model</p> <p>- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็น การพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model</p> <p>- แผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน</p>
๗. ระยะเวลา	<p>เดือนตุลาคม – กันยายน ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖</p>
๘. กิจกรรม สำคัญ	<p>ประชาสัมพันธ์ เชิญชวนและให้คำปรึกษาแนะนำสถานประกอบการในการขอใบรับรอง อุตสาหกรรมสีเขียว</p>
๙. งบประมาณ	<p>๔,๐๕๐ บาท / ปี</p>
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	<p>กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู</p>

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖

	แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัด ปี พ.ศ. ๒๕๖๖	แผนปฏิบัติการด้านการ พัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด หนองบัวลำภู ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่ อุตสาหกรรมยุคใหม่ให้ เติบโตอย่างยั่งยืน	บูรณาการและ ขับเคลื่อนการพัฒนา อุตสาหกรรมให้เติบโต อย่างยั่งยืน	หนองบัวลำภูเมืองผ้า น่าอยู่ น่าเที่ยว	อุตสาหกรรมการผลิต การเกษตร การแปรรูปและ วิสาหกิจชุมชน ที่รับผิดชอบต่อ ต่อสังคมและเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
ประเด็น การ พัฒนา ที่ ๑	การยกระดับขีด ความสามารถของ ผู้ประกอบการและ ภาคอุตสาหกรรมด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม	การผลักดันนโยบายและ แผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์	การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ และยกระดับ คุณภาพชีวิต	การเพิ่มขีดความสามารถใน การผลิต และสร้าง มูลค่าเพิ่มเพื่อยกระดับ มาตรฐาน และเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมด้วย BCG Model
ประเด็น การ พัฒนา ที่ ๒	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุน ให้เอื้อต่อการเติบโตของ ภาคอุตสาหกรรมยุคใหม่	การพัฒนาศักยภาพ ของธุรกิจอุตสาหกรรม ในส่วนภูมิภาค	การส่งเสริมและเพิ่ม มูลค่าสินค้า การเกษตร อุตสาหกรรม การค้า และการลงทุน	การพัฒนาผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต และการแข่งขัน
ประเด็น การ พัฒนา ที่ ๓	การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ด้วย BCG Model	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมอย่าง ยั่งยืนด้วย BCG Model	การยกระดับ มาตรฐานการ ท่องเที่ยวและบริการ	
ประเด็น การ พัฒนา ที่ ๔	การพัฒนาองค์กรสู่องค์กร ดิจิทัลเพื่อให้บริการอย่าง มีประสิทธิภาพ	การพัฒนาสมรรถนะ องค์กรเพื่อให้บริการ อย่างมีประสิทธิภาพ	การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน	
ประเด็น การ พัฒนา ที่ ๕			การสร้างความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของ ประชาชน	

๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนาจังหวัด

สอจ.หนองบัวลำภู ได้รับจัดสรรงบประมาณประจำปีของจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๑ โครงการ และได้รับงบจัดสรรเพิ่มเติมระหว่างปี เพื่อต่อยอด ขยายกลุ่มเป้าหมายโครงการเดิม คือ โครงการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน วิถี วิถีหนองบัวลำภู กิจกรรม แปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าผ้าทอ หนองบัวลำภู งบประมาณ ๙๐๘,๑๐๐ บาท ผลการดำเนินงาน ผู้ผลิตผ้าทอจังหวัดหนองบัวลำภูได้รับการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองจังหวัดหนองบัวลำภูให้มีความสามารถในการแข่งขันสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองจังหวัดหนองบัวลำภูที่มีอยู่ในปัจจุบัน พร้อมทั้งพัฒนาบุคลากรในจังหวัดหนองบัวลำภูที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองให้มีความรู้ความสามารถด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ เพิ่มมูลค่าการขาย ร้อยละ ๑๐ และได้รับต้นแบบผลิตภัณฑ์ จำนวน ๑๐ รูปแบบ ทั้งนี้ สอจ.หนองบัวลำภู ได้จัดทำค่าของบจังหวัดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ จำนวน ๒ โครงการ คือ โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรแปรรูปเพื่อยกระดับมุ่งสู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน วงเงิน ๓๔๑,๐๐๐ บาท และโครงการยกระดับผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน วงเงิน ๔๑๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผ่านการพิจารณาระดับจังหวัดแล้ว

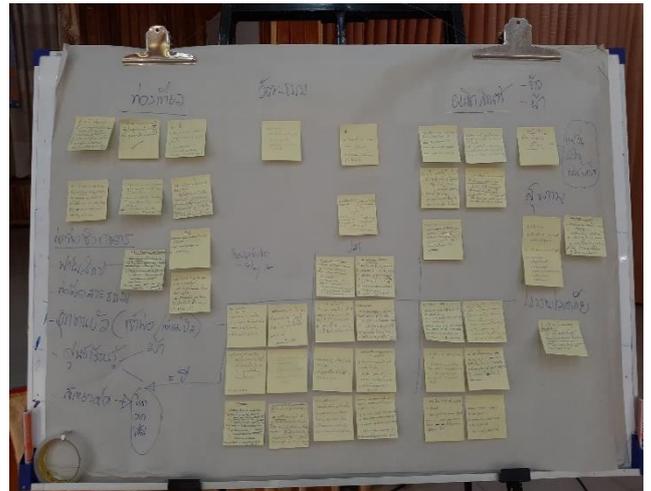
ภาพกิจกรรมโครงการพัฒนาศักยภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน วิถี วิถีหนองบัวลำภู

๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ของ สอจ. ตามแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๕

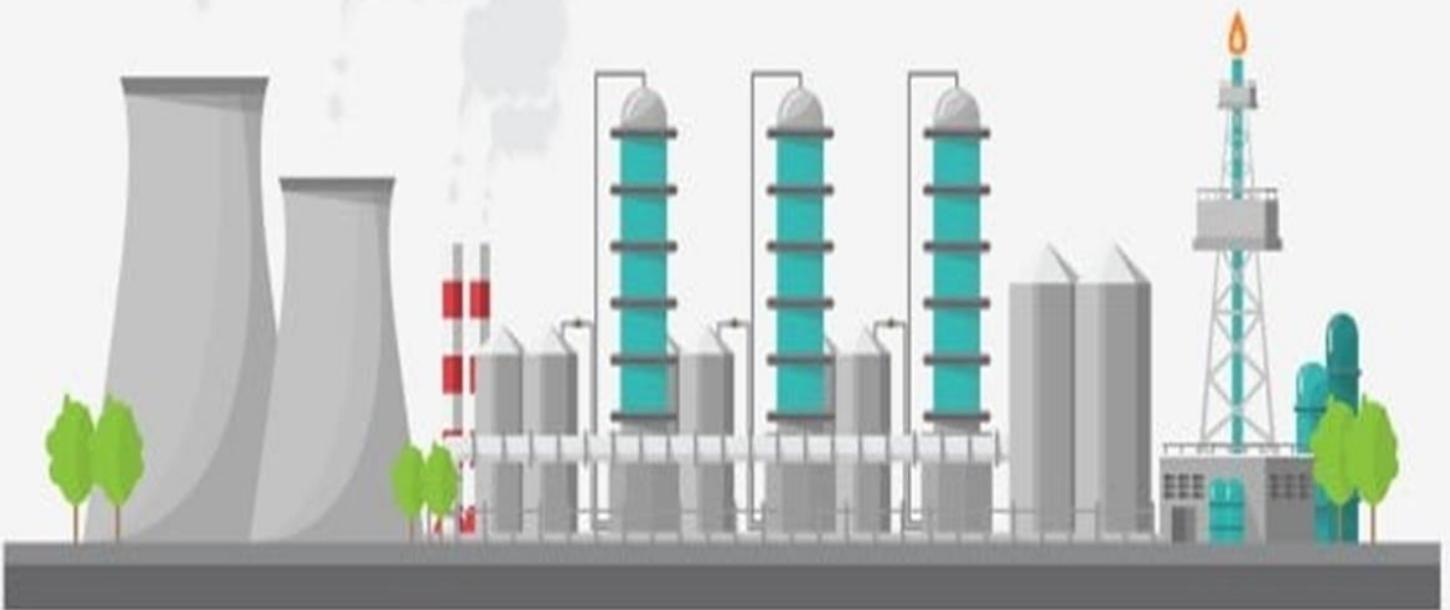
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ สอจ.หนองบัวลำภู จัดประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการทำแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ระยะย ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) โดยจัดทำแผนยุทธศาสตร์การ พัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ประกอบการในพื้นที่ เพื่อสร้างการรับรู้ และ ความเข้าใจให้กับผู้เกี่ยวข้อง เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการ ดำเนินงานและจัดทำคำของบประมาณในปีต่อไป

ภาพกิจกรรมการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด

<https://me-qr.com/zrCo18ki>

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู
ศาลากลางจังหวัดหนองบัวลำภู ชั้น ๓ ถนนหนองบัวลำภู - เลย
อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู ๓๙๐๐๐ โทรศัพท์ ๐ ๔๒๓๑ ๖๗๒๑
www.nongbualamphu.industry.go.th/th